

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2361.01>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

سروشتی مملانیی ئاینی نیوان موسلمانان

لیکولینه وهیه کی شیکاری-بهراوردکارییه له نیوان بهغدا و ئهندهلوس
له ماوهی سهدهی (۵-۶کۆچی / ۱۱-۱۲زاینی)

م. ی. سهنگهر عبدالله رسول

پ. د. حکیم احمد مام بکر

قوتایی دکتورا _ زانکوی سهلاحه دین

زانکوی سهلاحه دین

sangar.history@uor.edu.krd

Hakeem.mambakr@su.edu.krd

پوخته

ئەم توپژىنە ۋە يە سەرنج دەخاتە سەر ئەو مەملانئى ئاينىيانەى كە لە نيوخۆى مۇسلمانان سەريەھەلداۋە لە ھەردوو ناوچەى جوگرافىيى بەغداد و ئەندەلوس. گەرانبە ۋە بۇ بنچىنەى ناكۇكيىەكان و ھۆكار و دەرەنجامى ئەو بەريەككەوتنەنە دەخاتەروو. بەواتايەكى تر خستتەبەرچاوى مەملانئى ھەرسى رەوتى ھزرى مۇسلمانان لەگەل يەكتەر و لە ناوخۇدا كە پىكدىن لە رەوتى عەقلانى، نەقلانى و عىرفانى. بۇ نمونە رەوتى نەقلانى لەگەل عەقلانى لەسەر چەندىن پرس و بابەتى بنچىنەى و لقەكانى ئاينى لەگەل يەك ناكۇكبۇون، ھەروەكو چۇن نەقلانىيەكان لەگەل عىرفانى بەرانبەر يەك ۋەستاون. بىگومان ئەو بەريەككەوتنەنەى نيوان ئەم لايەنەنە كارىگەرىيى زۆرى ھەبوو لەسەر ژيان و شارستانىەتى مۇسلمانان. لە ئاستە كۆمەلەيەتتەيەكەيدا بەريەككەوتنى خويناوى لە نيوان رەوت و مەزھەبە جوراۋجۆرەكان لىكەوتەۋە، بە تايبەت لە نيوان سوننە و شىعە، سوننە و سوننە. رەوت و مەزھەبەكان رىگاي ھەمەجۆريان بەكارھىناۋە بۇ لاوازكردن و سرىنەۋەى بەرانبەرەكانيان. بۇيە ھەندىجار بە تەكفىركردنى يەكتەر و سووتاندنى كىتتەبەكان، مەملانئىكانيان توختەر كرىۋەتەۋە. لە ئاستە ھزرىيەكەشىدا لەدوو لايەنەۋە كارىگەرىيى بەجىھىشتوۋە. يەكەمىيان، كارىگەرىيەكى ئەرىنى، بەھۆى ئەو مەملانئىيانە دەيان و سەدان كىتتەبە ۋەكو ۋەلام و ۋەلامكارى بەرانبەر يەكتەر نووسراون. دووھم، كارىگەرىيى نەرىنى لەسەر لايەنى شارستانىي مۇسلمانان بەجىھىشتت، بە جۆرىك بەھۆى خەرىكبۇون بە شتى لاۋەكى و مەملانئى نيوخۆيى، نەپرژاۋنەتە سەر برەۋدان بە پاىەكانى دەۋلەت و شارستانىەت، ھەر بەھۆيەشەۋە ھىۋاش ھىۋاش بنچىنەكانى ئەو شارستانىەتە بەرەو كەوتن و سستبۇون چوون.

وشه کللییهکان (رەوتی عەقلانی، رەوتی نەقلانی، زانستی ئۇصول، زانستی فروغ، حەقیقەت، شەریعەت).

سروشتی مەملانی ئاینی نیوان موسلمانان

لیکۆلینە وەهیکە شیکاری-بەروردکارییە لە نیوان بەغدا و
ئەندەلوس لە ماوەی سەدە (۵-۶ کۆچی / ۱۱-۱۲ زاینی)

پیشەکی

دەمارگیری ئاینی و مەزەبەیی یەکیکە لەو بابەتە گەرم و
هەنووکە بیانەیی ئەمڕۆ لە ناوەندە ئەکادیمی و زانستییهکان دەخریتە بەر
لیکۆلینە و شیکارکردن. بەهۆکاری ئەوەی ئەو بابەتە کاریگەریی قوڵ و
بەرفراوانی لەسەر کۆمەڵگە و شارستانیەتەکان هەیە. بیگومان بۆ ئێمە کە
لەو ناوچە جوگرافیایەدا دەژین کەوا لانکە و مندالدانی مەملانی ئاینی و
مەزەبەییەکان بوو، سەرنجدان و لیۆردبوونەو لەسەر هۆکار و
پالئەرەکانی ئەو مەملانییە و تیگەیشتن لە سروشتی مەملانیکان ئیجگار
پنۆست و گرنگە. لەبەرئەوەی بەشیک لە قەیران و کێشە سیاسی و
کۆمەڵایەتییهکان و تەنانتە هزرییهکانی ئیستای ناوچەکە لە هەناوی ئەو
مەملانییە کەوتوونەتەو.

ئەم توێژینە وەهیکە پیشەکی، سێ تەوەرە سەرەکی، ئەنجام و لیستی
سەرچاوەکان لەخۆدەگریت. لەسەر هۆکار و پالئەرەکانی مەملانی
ئاینیهکانی نیوخۆی موسلمانان وەستاوین. سەرنج خراوەتە سەر
بەریهکەوتنەکانی نیوان سوننە- شیعە و موعتەزلیه. بە تاییهت ئەو
رۆوبەرۆوبوونەوانەیی نیوان سوننە و شیعە لە ئاستە کۆمەڵایەتی و
نوخبەییەکیدا، هەرۆهە ناکۆکیی هزریی نیوان سوننە و موعتەزلیه. لە

تەوەرەھەکی تردا لەسەر مەلانیی نێوان رەوتی سوؤفی و سەلەفی وەستاوین، ھۆکارەکانی مەلانیی نێوانیان و ئەو پرس و بابەتەکانی کە بوونەتە چەقی ناکۆکییەکان پوونکراوەتەو. لە تەوەرە سنیەم و کۆتایی ناکۆکی خۆبەخۆی مەزھەب و رەوتە سوننییەکان خراوەتەپیشچاوە. لە سەرۆکی ھەموویان بەرێھەکەوتنی نێوان ئەھلی فەرموودە و رەوتی ئەشعەری، مالیکی و زاھیری، مالیکی و ئەشعەری.

یەكەم: مەلانیی نێوان سوننە- شیعە و موعتەزیلە

شیعە و موعتەزیلە لە چەند قۆناغیکی میژوویدا ھاوکار و ھاوپەیمان بوون. ھەرچەندە لە چەند ویستگە یەكدا دژ و بەرانبەرەك وەستاون. ھەرھۆكۆ (ابن تیمیة م. ۷۲۸ك / ۱۳۲۸ز) پێیوایە موعتەزیلە و شیعە لە نیوہی دووہمی سەدە ی چوار و سەرەتای سەدە ی پینجەمی كۆچییەوہ زیاتر لە یەك نزیكبوونەتەوہ و بوونەتە ھاوپەیمان، بە ھەول و ماندوو بوونی كۆمەلێك لە شەرەزانەکانی ھەردوولا (مناھج السنە النبویة، ۱۹۸۶، ج ۲، ص ۱۰۱). ھۆکاری لێكنزیکیی نێوان شیعە و موعتەزیلە دەگەریتەوہ بۆئەوہی كە ئیمامی زەیدییەکان (زیندین بن علی بن الحسین م. ۱۲۲ك / ۷۴۰ز) ھاوہل و خویندکاری دارپژدەری ھزری موعتەزیلە (واصل بن عطاء ۱۳۱ك / ۷۴۸ز) بوون (الشەرستانی، ۲۰۱۳، ص ۱۵۵). ئەوانە لەسەر چەندین پرس و بابەت ھاو دەنگ و تەبابوون.

دوای ئەوہی موعتەزیلەکان لاوازبوون بەھۆی دەستبەردار بوونی (الحسن الاشعری م. ۳۲۴ك / ۹۲۶ز) و راگەیانندی جەنگیکی ھزری بەھیز دژی بیروباوہری موعتەزیلە، لەگەڵ شیعە ی ئیمامی لە یەكتر نزیكبوونەتەوہ بوونە ھاوپەیمان. لەو بارە یەوہ (القاضی عبدالجبار م. ۴۱۵ك / ۱۰۲۴ز) ئاماژە ی بۆدەكات كە ئەوان و شیعە لە دوو بنەمای ئیمان ھاوہشن، كە بریتی یە لە یەكتاپەرستی و دادپەرورە ی، تەنھا لە ئیمامەت جیاوازن، بەلام كۆدەبنەوہ و گفتوگۆ دەكەن تا لەو بارە یەوہ دەبن

بهیهک (القاضی عبدالجبار واخرون، ۲۰۱۷، ص ۲۸۳). به‌شیک له موعته‌زلیله
تیروانینیان بۆ ئیمامهت ئه‌وه‌یه که پرسیکی دونیاییه و په‌یوه‌سته به
به‌رژوه‌ندی موسلمانانه‌وه (الشهرستانی، ۲۰۱۳، ۱۶۰). له به‌رانبه‌ردا شیعه
ئیمامهت به ئیمان‌وهه گریده‌دهن، پێیانوایه ئیمامهت له ریگه‌ی وه‌حی و
ده‌قه‌وه‌یه کلاسیکراوه‌ته‌وه و مرۆف ناتوانیت له‌وباره‌یه‌وه قسه‌ی هه‌بیت،
ده‌قیش به ئاماژه و نیشانه (علی بن ابی طالب م. ۴۰/ک/ ۶۶۱ز) و
نه‌وه‌کانی بۆ ئه‌و ئه‌رک و به‌رپرسیاریه‌تییه دیاریکردوه (النوبختی، ۲۰۱۲،
۳۹؛ الشهرستانی، ۲۰۱۳، ۲۲۷). سه‌رباری هه‌وله‌کانیان بۆ هاوده‌نگبوون
له‌سه‌ر پرس و بابه‌ته‌ ناکوکه‌ن، ئه‌مه ریگر نه‌بوو له‌وه‌ی بیرمه‌ند و
شه‌رعزانی موعته‌زلیله (القاضی عبدالجبار) له ریگه‌ی نووسینی کتیییکه‌وه
به ناوی (المغنی) زیاتر له بیست به‌لگه‌ی هزری وه‌لامی شیعه‌کان
ده‌داته‌وه له‌سه‌ر دروستی و دامه‌زراوی ئیمامه‌تی (ابوبکر و عمر)، له
به‌رانبه‌ر ئه‌و نووسین و هه‌ولانه‌ی شه‌رعزانی موعته‌زلیله‌کان،
که‌سایه‌تییه‌کی شیعه به ناوی (الشریف المرتضی المسوی م. ۴۳۶/ک/
۱۰۴۴ز) به نووسینی کتیییک وه‌لامیداوه‌ته‌وه به ناوی (الشافی فی الامامة
والنقص علی کتاب المغنی للقاضی عبدالجبار احمد) (بروانه: الشریف
المرتضی، ۲۰۰۶، ج ۱، ص ۱۱).

هه‌رچی تایبه‌ته به ناکوکی نیوان شیعه و سوننه، ریشه‌ی ناکوکی و
مملانیی نیوانیان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌ره‌تاکانی میژووی موسلمانان،
به‌دیاریکراوی دوا‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ). به‌تییه‌رپوونی کات
و هاتنه‌پیشه‌وه‌ی کۆمه‌لیک رهوداو، دووری و مه‌ودای ناکوکی نیوانیان
گه‌وره‌تر و فراوانتربوو. له‌چه‌ندین قوناغی ئه‌و مملانییانه‌ش گه‌یشتووه‌ته
ئاستی به‌یه‌کدادانی خویناوی (الاشعری، ۱۹۹۰، ج ۱، ۳۸؛ سبط ابن
الجوزی، ۲۰۱۳، ج ۱۹، ۱۸۵).

خالی ناكوكى نيوان ئەم دوو لايەنە بریتییوووە لە پرسیکی سیاسی کە لە فەرھەنگی موسلمانان بە پرسی ئیمامەت یان خیلافەت ناسراوە، کە جولینەری زۆرینە پەرس و کیشەکانی نیوخۆی موسلمانان بوو (الاشعری، ۱۹۹۰، ج ۱، ۱۱؛ الاسفرایینی، ۱۹۸۳، ۲۰). شیعە شایستەبوونی نەوھکانی (علی بن ابی طالب) بە بنچینەیکە بنەپەتی لە دروستیی ئیمان ھەژماردەکەن، بەرمەبنای ئەمە ھەلبژاردنی خەلیفەکانی راشیدی لەدوای مردنی پیغەمبەر (د. خ) بەبێ بنەما و دوورکەتنەووە لە ئاین دەزانن (الکلینی، ۲۰۰۷، ج ۱، ۱۳۱، ۱۷۱، ۱۷۵، ۱۸۰). لەسەر ئەم بنچینەیکە ئەوان ھیچ یەکیک لەو خەلیفانە و ئەوانەیی دوای ئەوانیش ھاتن لە بنەمالەیی ئومەوی و عەباسی بە خەلیفە و ئیمامی موسلمانان ناسن، بەلکو بە تاوانبار و زەھوتکاری مافی عەلەویەکان پیناسەیان دەکەن (الاشعری، ۱۹۹۰، ج ۱، ۹۶). بۆیە لە چەندین قونای میژوویدا بە تاییەت لە ماوەی نیوان (۵-۶ک / ۱۱-۱۲ز)، لە رێگەیی سەربازی و ھزری ڕووبەڕووی یەکتربوونەتەووە (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۳۲؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۱۰۵).

لەماوەی فەرمانڕەوایی بوھیبیەکان (۳۳۴-۴۴۷ک / ۹۴۵-۱۰۵۵ز)، شیعە و سوننە چەندین جار لەسەر ئاستی کۆمەلایەتی و سیاسیدا شەری خویناوی لە نیوانیاندا ھەلگیرساو. سەرچاوەکان ئاماژە بۆ ئەوە دەکەن کە دەسەلاتدارانی بوھیبی لایەنداریی زۆریان بۆ ھەموو کۆمەلەکانی مەزھەبی شیعە کردوو (البیرونی، ۱۹۹۵، ۹۴-۹۶). بۆ نمونە لە سالی (۴۴۳-۴۵۱ک / ۱۰۵۱-۱۰۶۰ز) بە ھۆکاری زیادکردنی (حی علی خیر العمل) لە بانگدان و نووسینی دروشمی (محمد و علی باشترینی مرقفن، ئەوھێ رازییە سوپاسگوزاری کردوو، ئەوھێ نارازییە کوفری کردوو) لەسەر دیواری مزگەوتەکان لە لایەن شیعەکانەووە و چەند کیشەیکە سیاسیەووە، شەڕ و کوشتار لە نیوان شیعە و سوننە ھەلگیرسا و

ژماره‌یه‌کی زۆر له هه‌ردوولا کوژران و چه‌ندین مال سووتیندران (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۳۲۹-۳۳۰، ج ۱، ۱۶، ۳۲؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۱۰۵).

هه‌روه‌کو پیشتر ئاماژه‌ی پیدرا مملانی نیوان شیعه و سوننه په‌یوه‌ستبووه به مافی فرمان‌ه‌وایی موسلمانان یان پیشه‌وایه‌تی ئومه‌تی ئیسلامی (الاشعری، ۱۹۹۰، ج ۱، ۱۱). بۆیه کاتیک هه‌ژمونی ده‌سه‌لاتی خیلافه‌تی فاتمی له ناوچه‌کانی عێراق زیادیکرد، عه‌باسیه‌کان وه‌کو هه‌ره‌شه‌یه‌کی گه‌وره بۆ سه‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌یان سه‌یریانکرد، باشترین ریگه‌چاره بۆ رووبه‌پووبونه‌وه‌ی ئەم مه‌ترسییه، په‌نابراهه بۆ شه‌ریعه‌تی ئاینی و مه‌زه‌به‌ی. له سالی (ک/۴۰۱ / ۱۱۱۰ز) و (ک/۴۴۴ / ۱۰۵۲ز) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی (القادر بالله ۳۸۱-۴۲۲ک / ۹۹۱-۱۰۳۱ز) دوو کۆنگره‌ی تایبه‌تی به‌ستووه، داوای له فه‌قیهان و شه‌رعزانانی خیلافه‌ته‌که‌ی کرد کۆبینه‌وه به مه‌به‌ستی ره‌تکردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌کردنی فاتیمیه‌کان، گوايه نه‌وه‌ی عه‌له‌وبیه‌کانن (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۷۴؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۷، ۴۵). له کۆنگره‌که‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له فه‌قیهان و شه‌رعزانانی سوننه و شیعه ئاماده‌بوون (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۸۲-۸۳؛ الذهبی، دس، ج ۲، ۲۰۰). له ده‌ره‌نجامدا بنه‌چه و ره‌گه‌زی فاتیمیه‌کان گه‌ریندرايه‌وه بۆ سه‌ر بنه‌ماله‌یه‌کی مه‌جوسی و جووله‌که، هه‌روه‌ها به کۆمه‌لیک کاری دژه ئیسلام و موسلمانان تاوانبارکران (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۸۲-۸۳؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۷۴). مه‌به‌ستی خه‌لیفه‌کانی عه‌باسی و شه‌رعزانانی سوننه ئه‌وه‌بووه به موسلمانان بلین فاتیمیه‌کان هه‌چ مافیکی ئه‌وه‌یان نییه پیشه‌وایه‌تی موسلمانان بکه‌ن، چونکه ئه‌وان به ره‌گه‌ز ناگه‌رینه‌وه سه‌ر هۆزی قورهبشی.

لیره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که ئەم دوو لایه‌نه ناکۆکه هه‌موو ریگه‌یه‌کی نالۆژیکیان به‌کاره‌یناوه له‌دژی یه‌کتر، ئاخر چۆن ده‌کریت

كەسەك كە مەبەست خەلىفەكانى فاتىمى بوون، لەيەككاتدا رەگەزەكەيان بگەرپتەوہ بۇ دوو لايەن كە تەواو ليكدوور و جياوازن.

لە ئاستى كۆمەلايەتى، بە ھۆكارى جنيودانى شيعەكان بە ھەندىك لە ھاوہلان شەرى خويئاوى لەگەل سوننە ھەلگيرساوہ (ابن الجوزى، ۱۹۹۲، ج ۱، ۳۲۰). بۇيە خەلىفەى عەباسى لە ترسى زياتر بلاونەبوونەوہى مەزھەبى شيعە و لايەنداريان بۇ فاتيميەكان، ھەستا بە قەدەغەكردى مەراسيمي سالانەى عاشورا، ھەروہا فەرمانىكرد كە ناييت شەرەزانان و بيرمەندانى شيعە و موختەزىلە بە ھىچ جۆرىك بانگەشە بۇ بۇچوونەكانيان بگەن و ريگريكرد لە ئەنجامدانى ھەر جۆرە گفتوگو و مونازەراتىك لە خويئندنگا و مزگەوتەكان، بە پيچەوانەوہ رۈوبەرووى سزا دەبنەوہ(ابن الاثير، ۲۰۱۳، ج ۷، ۴۲۹-۴۴۹).

لە سەردەمى سەلجۇقىيەكاندا (۴۴۷-۵۹۰ك / ۱۰۵۵-۱۱۹۴ز) ھيرش و فشارى سەربازى و ھزرى بۆسەر شيعە چەرتربويوہوہ. دوابەدواى دامەزراندنى قوتابخانەكانى نيزامىيە، لە ريگەى نووسين و كتيبەوہ جەنگىكى توند لە نيوان سوننە و شيعە ھەلگيرسا. لە ديارترين ئەو كەسانەى كە رۈوبەرووى شيعە بوونەوہ، برىتیبوو لە بيرمەند و شەرەزان (ابو حامد الغزالي م. ۵۰۵ك / ۱۱۱۱ز). غەزالى لە ريگەى كتيب و نووسينەكانىوہ وەلامى شيعەكانى دايەوہ و رۆلى زورى ھەبوو لەسەر بەرتەسكردنەوہى چالاكييەكانى شيعە (الغزالي، ۱۹۶۴، ۳۸-۴۰).

يەككە لە بەشداربووانى مەملەتيكانى نيوان شيعە و سوننە (ابن الجوزى م. ۵۹۷ك / ۱۲۰۰ز)، لەلاى خەلىفەى عەباسى پيگەى بەرزى ھەبوو، رۈوداويك لەوبارەيەوہ دەگيرپتەوہ، باس لەوہ دەكات لە سەردەمى خەلىفە (المستضى ۵۶۶-۵۷۷ك / ۱۱۷۰-۱۱۸۰ز) فەقيھانى سوننەى لەدژ ھاندان لەسەر ميمبەرەكان بە ئاشكرا خراپييەكانى شيعە دەرخوا. ھەر بەوہندە نەوہستان ھيرشكرايە سەر مالاكانيان، ھەموو ئەو

کتیبانه‌یان سووتاندن که ناوه‌رۆکه‌که‌یان جنیو و سوکایه‌تی به‌رانبه‌ر به هه‌ندی‌ک له‌هاوه‌لات له‌خۆگرتبوو (ابن‌الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱، ۲۲۲، ۲۵۱).

ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌ململانیی نیوان سوننه و موعته‌زیله هه‌لگری پاشخانیکی میژوویی دوور و درێژه و وابه‌سته‌یه به‌کۆمه‌لیک باب‌ه‌تی هزرییه‌وه. هه‌ر له‌وکاته‌ی که (ابو‌الحسن‌الاشعری م. ۳۲۴/ک / ۲۹۳۶ز) له‌ره‌وتی موعته‌زیله جیا‌بوویه‌وه، سوننه به‌رپیه‌رایه‌تی ئه‌شعه‌رییه‌کان و موعته‌زیله که‌وتنه ململانیی قوولی فکری. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی موعته‌زیله ره‌وتیکی عه‌قلانین، تیگه‌یشتن و خویندنه‌وه‌یان بو‌ ئاین و پرسه‌کانی ئیمان له‌رینگه‌ی عه‌قله‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت، ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌یه له‌گه‌ل بو‌چوونی به‌شیک له‌سوننه که نه‌قل پێش ده‌خه‌ن به‌سه‌ر عه‌قل وه‌ک پێوه‌ر بو‌ تیگه‌یشتن له‌چه‌مه‌که‌کانی ئیمان و پرسه‌ دینییه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه ناکۆکی و ململانیی نیوانیان له‌وه‌هه‌نده‌وه به‌رده‌وامبوو، به‌تایبه‌ت ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌پرسی (اسماء‌والصفاء)ی خودای گه‌وه‌ر، پرسی چاره‌نووس و خه‌لقی قورئان (الشهرستانی، ۲۰۱۳، ۱۲۴-۱۲۵).

رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ئه‌ودوو لایه‌نه دژیه‌که له‌ ئاستی نووسین و کتیب ره‌نگیداوه‌ته‌وه. یه‌کیک له‌ بیریاران و شه‌رعزانه‌کانی موعته‌زیله (القاضی‌عبدالجبار م. ۴۱۵/ک / ۱۰۲۴ز) له‌گه‌ل یه‌کیک له‌ زانایانی سوننه‌ی ئه‌شعه‌ری (ابی‌اسحاق‌الاسفراینی م. ۴۱۸/ک / ۱۰۲۷ز) له‌گفتوگو و موناژه‌رات له‌ نیوانیاندا ئه‌نجامدراوه له‌سه‌ر پرسی ئازادی و سه‌ربه‌ستی مرۆف (السبکی، ۱۴۱۳هـ ج ۴، ۲۶۱). شیخی موعته‌زیله‌کان به‌رگری کردووه له‌وه‌ی مرۆف خاوه‌ن ئیراده و ویستی خۆیه‌تی له‌ کاروکرده‌وه‌کانی، له‌ رۆژی دواییدا به‌رپرسه له‌کرده‌وه‌کانی به‌رانبه‌ر دادپه‌روه‌ریی خودا، ئامانجی (القاضی‌عبدالجبار) ئه‌وه‌بووه که به‌و شیوه‌یه کرده‌وه خراپه‌کان له‌ خودای بالاده‌ست دوورده‌خه‌ینه‌وه، له‌ به‌رانبه‌ردا شه‌رعزانی ئه‌شعه‌رییه‌کان سه‌رنجی له‌سه‌ر ئه‌وه

چرکردووتهوه که مروّف هه‌رچی دهیکات و ئەنجامی دەدات به ویست و ئیرادهی خودایه (الاسفراینی، ۱۹۸۳، ۱۹۳-۱۹۴). هه‌روه‌ها له مه‌یدانی نووسیندا (عبدالقادر البغدادی م. ۴۲۹ک / ۱۰۳۷ز) له بابەتی ناو و سیفاتەکانی خودای گه‌وره، هێرشێ توند و چرێ کردووته سەر موعتەزێله (البغدادی، ۲۰۰۹، ۹۰).

له ده‌ره‌نجامی توندبوونه‌وه‌ی مملانیی نیوان سوننه و شیعه، سوننه و موعتەزێله، له سالی (۴۶۰ک / ۱۰۶۸ز) ژماره‌یه‌ک له فیه‌هان و شه‌رع‌زانانی سوننه له حه‌نبه‌لییه‌کان چوونه دیوانی خیلافه‌ت و داوای راگه‌یاندن و جێگیرکردنی (بیروباوه‌ری قادری)یان کرد وه‌کو ئاماژه‌یه‌ک بۆ بیروباوه‌ری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی قادر بالله (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۶، ۸۵، ۱۰۵؛ سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ج ۱۹، ۲۰۰). جێی سه‌رنجه که ئەم جولانه‌وه مه‌زه‌ه‌بیه بووه هۆکاری ئەوه‌ی شه‌رع‌زانەکانی سوننه گرنگی زۆری پێیدن، ته‌نانه‌ت که‌سیکی وه‌کو (الباقلانی البغدادی م. ۴۸۹ک / ۱۰۹۶ز) کتیبکی تایبه‌تی نووسی به ناوی بیروباوه‌ری قادری (الباقلانی، ۱۴۲۷، ج ۱۸، عدد ۳۹، ۲۰-۵۰). ناوه‌رۆکی ئەم بیروباوه‌ره ته‌واو پێچه‌وانه‌بوو له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ری شیعه و موعتەزێله، له بابەتی ره‌تکردنه‌وه‌ی ته‌ئویلی ده‌قه‌کانی ئاین و چه‌سپانن و داننان به سیفاتەکانی خودا وه‌کو خۆی به‌بێ مانای ناوه‌کی، هه‌روه‌ها تیروانینان بۆ پرسی ئیمان ئەوه‌بوو که ئیمان بیروباوه‌ر و کرده‌وه‌یه، به پێچه‌وانه‌ی شیعه و موعتەزێله (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۵، ۲۷۹-۲۸۲).

شیعه و موعتەزێله له ناوچه‌کانی ولاتی ئەنده‌لوس رۆل و پێگه‌یان لاوازتر بوو به به‌راورد به ناوچه‌کانی به‌غدا، به‌هۆی چه‌ند هۆکارێکه‌وه. ئاشکرایه، ئومه‌وییه‌کان له قوناغه‌کانی پیشوتر به هه‌موو هێژیک رۆبه‌رپووی چالاکیه‌کانی شیعه بوونه‌ته‌وه (ابن عذاری، ۱۹۸۳، ج ۲، ۲۲۰-۲۲۱؛ عنان، ۱۹۹۷، ج ۱، ۱۶۶-۱۶۷). هه‌روه‌ها بلاوبوونه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی

مالیکی و دواتریش زاھیری، کہ بہ توندی دژی ہەر مہ زہب و رھوتیکی کہلامی و باتینی و ہستاونہ تہوہ (ابن حزم، ۱۹۸۷، ج ۲، ۱۸۶؛ قاضی عیاض، ۱۹۸۳، ج ۱، ۲۷؛ السامرائی و اخرون، ۲۰۰۰، ۱۱۱). ہەر وہ کو (ابن خلدون) ئاماژہی بۆدہ کات سروشتی ژیانی کۆمہ لایہ تیی خەلکی ئەندەلوس کہ زۆرینہی لە ھەلسوکەوت و بیرکردنە وەدا سادە و ساکاربوو، دووربوون لە تەئویل و لیکدانەوہی قول بۆ بابەتە ئاینییەکان بە پینچەوانہی خەلکی عیراق (ابن خلدون، ۲۰۰۱، ۴۸۷). رەنگە ھۆکاریکی تر ئەوہ بیت ھەلگەوتە و لاتە ئەندەلوس و نزیکە لە شانشینەکانی مەسیحی، بەردەوام موسلمانانی خستووہتە بەردەم شەر و ھیرشی مەسیحییەکان، بۆیہ ئەوہندە ئەوان خەریکی جیھاد و پاراستنی ناوچەکانیان بوون (الجیدی، ۱۹۹۳، ۳۶؛ الغامدی، ۱۴۲۹ھ - ۹۱-۴۳۰)، ئەوہندە نەپەرژاوانہ تە سەر ناکوکییہ ئاینی و مەزھەبییەکان، بە پینچەوانہی ناوچەکانی بەغدا کہ زۆرینہی جار دووربووہ لەو ھیرش و مەترسییانہ. لە ھەمانکاتدا دەشتیت بەھۆی دووری ناوچەکە، ئەم دوو مەزھەب و رھوتە نەیاننوانیوہ بە فراوانی گەرای بۆچوونەکانیان بلأوبکەنەوہ.

ئەمە بە واتای ئەوہ نایەت کہ ناوچەکانی ئەندەلوس خالیبوو بیت لە ململانێی ئێوان سوننە و موعتەزیلە، بەلکو دوا سەدە پینچەمی کۆچی- یازدەھەمی زاینی، بەھۆی گۆرانی دۆخی سیاسی و ھاتنەپیشەوہی سەردەمی خیلەکی، مەزھەبی مالیکی پاشەکشییکرد، ئیدی لیرەوہ رھوت و مەزھەبی جیاواز توانیان بیروبۆچوونەکانیان بلأوبکەنەوہ (ابن الابار، ۲۰۰۰، ۲۷۷؛ التھامی، ۲۰۰۵، ۲۰۵-۲۰۶). لەباریہوہ (ابن حزم) ئاماژہ بۆ ئەوہ دەکات کۆمەلێک کہس لەژێر کاریگەری موعتەزیلەدابوون و کتیبیان لەژێر کاریگەری بیرکردنەوہی ئەوان نووسیوہ (ابن حزم، ۱۹۸۷، ج ۲، ۱۸۶). ئەمەش بووہتە ھۆکاری ئەوہی شەرەزانەکانی ئەندەلوس لە رینگە کتیبەوہ وەلامی نووسینەکانی ئەم رھوتە بدەنەوہ (ابن الابار، ۲۰۰۰، ۲۷۷). لەلایەکی دیکەوہ، (ابن الفرضی م. ۴۰۳ک / ۱۰۱۲ز) سەرنجدەخاتە سەر

دژایه‌تیی توندی فقیهان و شه‌رعزانانی ئه‌نده‌لوس به‌رانبه‌ر موخته‌زیله، باس له‌وه ده‌کات کاتیک (خلیل بن عبدالله بن کلیب) مرد که ناسراو بوو به هه‌لگری بیروباوهری قه‌ده‌ری، کومه‌لیک له شه‌رعزانانی مالیکی له سه‌رووی هه‌موویان (مروان بن ابی عیسی) چوونه سه‌ر ماله‌که‌ی و سه‌رجه‌م کتیبه‌کانیان ده‌ره‌ینا و ئاگریان تیبه‌ردا جگه له کتیبه فقهیه‌کان (ابن الفرضی، ۱۹۸۹، ج ۱، ۲۵۳-۲۵۴).

به شیوه‌یه‌کی گشتی دۆخی سیاسی و مه‌زه‌ه‌یی ئه‌نده‌لوس گونجاو نه‌بوو بۆ شیعه و لایه‌نگرانی عه‌له‌وییه‌کان. هه‌رچه‌نده له ماوه‌ی نیوان (۴۰۷-۴۱۴ک / ۱۰۱۶-۱۰۲۳ز) به ماوه‌ی ده‌سه‌لاتداری عه‌له‌وییه‌کان هه‌ژمارده‌کریت (الحمیدی، ۲۰۰۸، ۴۲؛ المراكشي، ۲۰۰۶، ۳۳-۳۷)، به‌لام ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی بینراون، هه‌چ شتی‌کمان پینالین له‌سه‌ر ده‌مارگیری شیعی یان ده‌رب‌رینی هه‌ستی شیعه‌یه‌تیی بنه‌ماله‌ی (ال حمود)، له‌کاتیکدا زۆرینه‌ی ئه‌و میژوونووسانه‌ی چالاکیه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌یان تومارکردوو، سه‌ربه‌مه‌زه‌ه‌ی سوننه‌ بوون (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۷، ۴۳۵؛ المراكشي، ۲۰۰۶، ۴۶؛ طاهر، ۲۰۲۰، ۷۸). ته‌نها شتی‌ک که‌له و باره‌یه‌وه ده‌کریت ئاماژه‌ی بۆب‌کریت ئه‌وه‌یه‌ی دوا‌ی کۆتایی هاتنی ده‌سه‌لاتی شیعه‌کان له ئه‌نده‌لوس یه‌کیک له شه‌رعزانه‌ ناوداره‌کانی ئه‌و و لاته (ابن حزم الاندلسی م. ۴۵۶ک / ۱۰۶۳ز) به‌توندی دژایه‌تی خۆی بۆ شیعه ده‌رب‌ریوه و به‌ دژی ئاین و موسلمانان ناوزه‌ندی کردوون، تا ئه‌و ئاسته‌ی حوکی جوله‌که و مه‌سیحی به‌سه‌ردا سه‌پاندوون (ابن حزم، ۱۹۹۶، ج ۵، ۴۰-۴۳؛ ابن حزم، ۲۰۰۸، ج ۱، ۹۶). سه‌رباری دووری ئه‌نده‌لوس له جوگرافیای مملانیی نیوان شیعه و سوننه، به‌لام فقیهان و شه‌رعزانه‌کانی ئه‌نده‌لوس به‌شدارییانکردوو له وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و بیروبوچوونانه‌ی شیعه که به‌لای سوننه‌وه نه‌گونجاو بوون. بۆ نمونه (ه‌بو عمر الطلنکی الاندلسی م. ۴۲۹ک / ۱۰۳۸ز) به توندی رووبه‌رووی شیعه بووه‌ته‌وه له‌باره‌ی بیروکه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و چه‌ندین شتی تر

(الذهبی، ۱۹۸۵، ج ۱۵، ۵۵۸). ههروهها (ابوبکر ابن العربی م. ۵۴۳ک/ ۱۱۴۸ز) که یه کیکه له زانا و ناودارانی مه زهه بی مالیکی، له کتیبه که ییدا به ناوی (العواصم من القواصم) هیرش دهکاته سه ر شیعیه، سه بارهت به بۆچوونیان له سه ره عه لی کوری ئه بو تالب. به شیک له وانه کافر دهکات به تایبته ئه وانه ی عه لی ده گه یه ننه ئاستی خودا (ابن العربی، ۱۴۱۹هـ، ۲۴۷).

ناکۆکی نیوان سوننه له گه ل شیعیه و موخته زیله له به غداد و ئه نده لوس ته واو جیاواز بوو. به هۆکاری ئه وه ی ناوچه کانی عیراق لانه و شوینی گه شه کردنی شیعیه و موخته زیله بووه. له پرووی سیاسی و کۆمه لایه تی به هیزبوون. بووه یه یه یه کان که لایه نگر و هه واداری شیعیه بوون، له هه مانکادا رینگه خۆشکه ربوون بۆ چالاکیه کانی شیعیه، به هۆی نزیکایه تی نیوانیان ههروه کو پیشتر ئاماژه مان پیندا (بیرونی، ۱۹۹۰، ۹۴-۹۶). ئه مه سه رباری ئه وه ی خیلافه تی فاتیمی له رینگه ی بانگه وازی تایبته وه هه ولی بلاوکردنه وه ی بیروباورپه که یان داوه، له چه نده قوناغیکیشدا مه ترسیی جیدیان له سه ره ده سه لاتی سوننه مه زه هب له به غداد دروستکردبوو (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۷، ۴۰۵). نابیت چالاکیه کانی کۆمه له ی ئیسماعیلی باتینی فه رامۆشبرکریت، که توانیان له رینگه ی هزری و سه ربازییه وه کاریگه ری له سه ره ناوچه کانی عه باسی دروستبکه ن. ئه م دۆخه ش بوو به هۆکاری جوولاندنی هه سته وه لامدانه وه ی سه ربازی و هزری لای سوننه مه زه هبه کان. بۆیه راسته وخۆ له نیوان سوننه و شیعیه به ریه ککه وتنی توند هه بوو چ له ئاسته سیاسییه که ی و چ له ئاسته کۆمه لایه تییه که ی. ئه گه رچی له ئه نده لوس خیلافه تی فاتیمی هه ولیداوه هه ژموونی خۆی بلاوبکاته وه، ههروه ها ماوه یه ک بنه ماله ی (بنو حمود) فه رمانره وایی ئه نده لوسیان کردووه و چه نده خه لیفه یه ک ده سه لاتداربوون، به لام نه یاننوانیه له ئاسته کۆمه لایه تییه که ی هیچ کاریگه ریه کیان هه بیت، به لکو ململانیه ی ئه م دوو لایه نه له گه ل سوننه ته نها له ئاسته سیاسییه که ییدا قه تیس بووه (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۷، ۴۳۵؛ المراكشي، ۲۰۰۶، ۳۳-۳۷). به

واتايەكى تر بەھۆى ئەوھى خەلكى شىعەمەزھەب لە ئەندەلوس لە ئاستىكى زۆر لاوازدا بوون، مەلانىي نىوان ئەم رەوت و مەزھەبانە كالبوھ. ھەرەكو چۆن پىگە و رۆلى موعتەزىلەش لە شىعە لاوازتر و كالتربوھ.

دوھەم: مەلانىي نىوان سۆفى و پەپرەوانى فەرموودە

سوفى و سۆفىگەرى دياردەھەكى بەربلاوى جىھانى موسلمانان بوو. دوابەدواى سەرھەلدانى ناكۆكى و راجىيى لەسەر تەفسىر و لىكدانەوھى دەقە ئىنىيەكان، سۆفىگەرى لە ھەناوى ئەو مەلانىيانە چەرەكەرى كرد. سەرھەتا لە زوھد و خۆگرتنەوھ لە خىر و خۆشىيەكانى دونيا دەستىپىكرد (ابن الجوزى، ۲۰۰۱، ۱۳۶؛ المحاسبى، ۱۹۸۶، ۲۴۷-۲۴۸)، پاشان تىكەلبوون لەگەل ھزر و ئەندىشەى گەلانى خاوەن شارستانىت، بەدىارىكراوى فەلسەفەى يونانى و بىر و ئايدىيى ھىندى، گۆرانكارىي بەسەرداھات، ئىدى ھىواش ھىواش لە بنچىنەكانى سەرھەتاي دووردەكەوتەوھ و ئالۆزتر دەبوو (بدوى، ۱۹۷۵، ۳۱-۴۳). بە ھۆكارى ئەوھى سۆفىگەرى تىروانىنى تايبەتى خۆيان ھەبوو لەبوارى تىگەيشتن لە ئاين و دەقەكان بەپىي پاشخانەكەيان، ھەر زوو لەناوخۆ و لەگەل كۆمەل و گروپەكانى دىكە بە تايبەت فەقىھانى پەيوەست بە فەرموودە و بۆچوونى زانايانى پىششىن كەوتنە مەلانىي توند.

سەدەى پىنجەم و شەشەمى كۆچى / يازەدەھەم و دوازدەھەمى زاینى سەردەمى زىرىنى دەرکەوتنى بزافى سوفىگەرىيە، كە زىاتر خۆيان خرىكردبوو بە زوھد و دووركەوتنەوھ لە دونيا (بۆ زانبارى زىاتر بىروانە: بوتشىش، ۱۹۹۳، ۱۳۰-۱۳۲؛ جدو، ۲۰۰۸، ۵۴-۸۶). لەپال ئەو شىوھ لە سۆفىگەرىيە ئاراستەيەكى دىكەى سۆفىگەرى ھەبوو كە ھزر و ئايدىياكانى تىكەلبوون لەگەل بنەماكانى فەلسەفە، بە تايبەت ئەگەر ئەوھ لەبەرچاوبگرىن كە لە قۇناغەكانى پىشووتر لەلايەن دەسلەتاي سىياسى و

به پشتگیری و هاندانی فەقیهەکان لە جیهانی ئیسلامیدا هێرش و پەلاماری توند لەسەر فەلسەفە و فەیلەسوفان لەئارادابوو (الغزالی، ۱۹۶۶، ۸۸)، ئەمەش بوو بە ھۆکاریک کە فەلسەفە لە باوەشی ئەو شیوازە لە سۆفیگەرییە جیتی خۆی بکاتەو و لەپەنای سۆفیگەریدا هەناسەبدات (مدکور، ۱۹۷۶، ج ۱، ۱۵؛ حلمی، ۲۰۱۱، ۱۶۱). ئەوانە خۆیان خەریککردبوو بە ئاشکراکردنی نەینی و حیکمەتی مەلەکوت و خۆ ھەلقورتانن لە بابەتەکانی غەیب (بوتشیش، ۱۹۹۳، ص ۱۳۲-۱۳۵).

لە دیارترین ئەو بابەتانەیی کە بوونە چەقی ململانی نیوانیان بریتییوون لە بابەتەکانی پەیوەست بە بیروباوەر، جیاوازیکردن لە نیوان شەریعەت و حەقیقەت (ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۲۱۹). جیاکاری لە نیوان تەفسیر و لیکدانەیی ناوەکی (الباطن) و دەرەکی (الظاهر) (عفیفی، د.س، ۱۰۹-۱۱۰). سۆفییهکان بۆچوونیان وابوو کە ئیسلام ھەندێ شتی دیار و بەرچاوی ھەیە کە ھەموو خەلکی تیندا ھاوبەشە، لەپال ئەوەدا کۆمەلێک بابەتی پەنھان و ناوەکی ھەیە کە حەقیقەتە راستەقینەکەیی ئیسلامە، ئەمە تەنھا وەلی و عارفان لێی تیدەگەن و دەبیینن (القشیری، ۲۰۰۱، ۱۹۴-۱۹۶). لەسەر ئەو بنچینەییە وەلی یان پیاوچاکی خودا بەھۆی ریز و شکۆیان لای خودا دیوی ناوەکیی شتەکان دەبیینن، بۆیە ئەوانە دەبن بە خاوەنی کەرەمات، بە جۆریک کۆمەلێک کار ئەنجامدەدەن، کە پێچەوانەن لەگەڵ یاساکی سروشت (القشیری، ۲۰۰۱، ۳۷۸-۳۸۵). ھەرودھا تیکەلکردنی قسەیی سەیر و سەمەرە کە لە ئەدەبیاتی سۆفیگەری بە (شطحات_ ورینەکردن) ناسراوە، بیریۆکەیی (الفناء، التناسخ و الطول)، ئەم بابەتانە ئاگری ناکوکی ئەم دوو لایەنەیی خۆشترکرد (ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۱۵۲-۱۵۴).

ئەم بیر و ئایدیا تایبەتیانەیی سۆفییهکان بوو بە ھۆکاری ئەوھی کە لەنیو فەقیهانی سوننە بە تایبەتی و ھەندێ لە سۆفییهکانی خوشیان گلەیی

و رەخنەیان لیبگیریت. لە راستیدا کۆمەڵیک لە گەورەبیریارانی سۆفیگەری مەبەستیانبوو رەخنە و گەلیبەکان لەسەر رەوتی سۆفیگەری دوورخەنەوه، بۆیە لە رینگەى نووسینەکانیانەوه هەم رەخنەیان لە هەندیک بیرکردنەوهکانی سۆفی گرتوو و هەمیش بیانوویمان بۆ هەندیکیان هیناوتەوه و بەرگریان کردوو (الطوسی، ۱۹۶۰، ۳۹۵). لە نیوهی دووهمی سەدهی چوارەمی کۆچی / دەیهمی زاینی یەکیک لە گەورەبیریارانی سۆفی لە ناوچەکانی ژێر دەسلەلاتی عەباسی بە ناوی (ابی نصر بن علی السراج الطوسی م. ۳۷۸/ک / ۹۸۸ز) لەکتیبی (اللمع) کۆمەڵیک رەخنەى ئاراستەى ئەو کەسانە کرد کە خۆیان دەدەنە پال رەوتی سۆفیگەری و کەچی بە ئاکار و رەفتاریان هیچ پەيوەندییەکان بە سۆفیگەرییەوه نییه (الطوسی، ۱۹۶۰، ۴۰). تەنانەت ئەو کەسانەى بانگەشە بۆ (اللول) دەکەن و پلە و شکۆی وهلی دەگەیننە ئاستی پیغەمبەران بە کافر و دەرچوو لە ئاین وەسفیکردون (الطوسی، ۱۹۶۰، ۳۹۵). هەرودها (ابو حامد الغزالی م. ۵۰۵/ک / ۱۱۱۱ز) کە خۆی یەکیکە لەو زانا و شەرەزانانەى کە لەسەر رەوتی سۆفیگەری هەژماردەکریت، رەخنەى توند لە هەندیک بیروباوەرى سۆفیگەری دەگریت، بە تاییەت ئەوهی تاییەتە بە (شطحات) واتە ورتنەکردن، ئەو پێیوایە بانگەشەکردن بۆ ئەمجۆرە لە بیروباوەرە مەترسی و زیانەکانی زۆر گەورەیه، بۆیە هەر کەسیک ئەو قسانەى بە دەمدا بیئت، کوشتنی لە ئاینی خودا لە زیندووکردنەوهی دە کەس چاکتر و باشترە (الغزالی، ۲۰۱۱، ج ۱، ۱۳۵).

ناکۆکی و مەملانی نیوان سۆفییهکان و فەقیهەکان پەيوەندی هەبوو بەو بابەتانەى پێشتر ئاماژەى بۆکرا. رەخنەى فەقیهەناسەکان ئەوهبوو کە کۆمەڵیک شتیان لە دیندا داھیناوه کە لە هیچ دەقیکی قورئان و فەرموودەدا باسەنەکراوه بە تاییەت لە بارەى بیروباوەرەوه، لە بەرانبەردا سۆفییهکان فەقیهەناسەکانیان تۆمەتباردەکرد کە تەنها دەستیانگرتوو بە پڕوالەتى دەقەکان و لایەنى ناوہکی و پرووحى ئاینیان

فراموشکردوه (الهجیری، ۲۰۰۷، ج ۱، ۳۰؛ عفیفی، د.س، ۱۱۹). یه کییک له شه‌رعزانه‌کانی حه‌نبه‌لی به ناوی (ابن الجوزی) له دیارترین ئه‌و که‌سانه‌بوو، که زۆرتین ره‌خنه و هیرشی کردووه‌ته سهر ره‌وتی سۆفیگه‌ری، له‌م چوارچیوه‌یه‌دا کتیبیکی تایبه‌تی نووسیوه به ناوی (تلبیس ابلیس) که زۆرینه‌ی لاپه‌ره‌کانی قسه‌کردنکردن بووه له‌سهر سۆفییه‌کان و ده‌رخستنی هه‌له و که‌موکورییه‌کانیان (المقوشی، ۱۴۱۴هـ ۲۲۱-۳۰۰؛ ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۱۴۸-۱۸۰). ئه‌م شه‌رعزانه حه‌نبه‌لییه له کتیبه‌که‌یدا کۆمه‌لیک ره‌خنه‌ی توند ئاراسته‌ی سۆفیگه‌ری ده‌کات و تاوانباریان ده‌کات به‌ ده‌رچوون له تیگه‌یشتنی دروست له ئاینی ئیسلام. له دیارترین ئه‌و ره‌خنانه‌ش بریتیه له بابته‌ی (الطول) که سۆفییه‌کان پینانوايه خودای گه‌وره له جه‌سته و شیوه‌ی دروستکراوه‌کانی ده‌رده‌که‌وین (ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۱۵۲-۱۵۴). شه‌رعزانی حه‌نبه‌لییه‌کان کاتیک وه‌سفی کتیبه‌که‌ی غه‌زالی (الاحیاء علوم‌الدین) ده‌کات، به‌ یه‌کیک له‌و کتیبانه‌هه‌ژماریده‌کات که پریه‌تی له بیروباوه‌ری سۆفییه‌کان به تایبه‌ت شتی خه‌یالی و بیناوه‌پۆک و خالی له راستی (ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۳۰۰). ئه‌وه سه‌رباری ئه‌وه‌ی ره‌خنه له (احمد الغزالی م. ۲۰/ک / ۱۱۲۶ز) ده‌گریت که بیانوی ئه‌وه‌ی دونیانه‌ویسته و نه‌فسی خۆی ده‌شکینیت، هه‌ستاوه به‌ دراندن و شیواندنی جله‌کانی، ئه‌مه‌ش ناکوک و دژه له‌گه‌ل شه‌ریعه‌تی ئیسلام (ابن الجوزی، ۲۰۰۱، ۱۸۳).

غه‌زالی وه‌کو که‌سایه‌تییه‌کی تایبه‌ت و جیاواز له زانایانی ئیسلامی له سه‌رده‌مه‌که‌یدا، له‌یه‌ککاتدا له پووی بیروباوه‌ره‌وه ئه‌شعهری و له بابته‌ی فیه‌قی شافعی و له ئاراسته و ته‌وجیهاتدا سۆفییه‌کی توند بووه، له کتیبه‌که‌یدا ره‌خنه‌ی توند ئاراسته‌ی فه‌قیه‌ناسه‌کان ده‌کات و تۆمه‌تباریان ده‌کات به‌ دوورکه‌وتنه‌وه و فراموشکردنی لایه‌نی پووحانی و زوهد، له به‌رانبه‌ردا ته‌نها گرنگی به‌ پوواله‌ته‌کانی ئاین ده‌ده‌ن به‌ بیئه‌وه‌ی که ئه‌و گرنگیدانه‌یان له خودایان نزیک‌کاته‌وه، هه‌روه‌ها به‌شیک له فه‌قیه‌ناسه‌کان

به كاسه لیس و خزمه تكاری بهردهرگای سولتانه كان دهناسینیت و پییوایه
ئه مه خراپترین خوړه و شتیكه كه نابیت له زانایاندا هه بیت (الغزالی، ۲۰۱۱،
ج ۱، ۲۵۰-۲۵۳).

دوورنییه هر ئه و رهخنه و سهرنجانیه غزالی بهرانبهر به فقهیهان
و تومه تبارکردنیان به پیایو ئه میر و سولتانه كان، یه كیك بووبیت له و
هوكارانیه كه فقهیهان و شهرعزانه كانی مهزه به مالیکه له ولاتی
ئه نده لوسدا زورترین دژایه تیه غزالیهان کردووه، ته نانه ت كار
گه یشتووه ته ئه و ئاسته ی كه به مه ترسی و هه ره شه یه كی گوره له لای
دهسه لاتدرارانی مورابتن بهرانبهر ئاینی ئیسلام و بیروباوه ری
موسلمانان بیناسینن، ئه مه ش توپه یی و رقی سولتانی مورابتن (علی بن
یوسف بن تاشفین ۵۰۰-۵۳۷ك / ۱۱۰۶-۱۱۴۳ز) گه یانده ئه و ئاسته ی كه
ته وای كتیبه كانی غزالی یاساغبكرین و هر كه سیكیش به تومه تی
خویندنه وه ی كتیبه كانی بگریت، توندترین سزاده دریت، پاشان كتیبه كانی
به تاییه ت (الاحیاء) كوكرایه وه و به ئاماده بوونی ژماره یه كی زور له
فقهیهان سوتیندران (ابن الابار، ۱۸۸۵، ۲۷۱-۲۷۲). هه لویستی فقهیهان و
شه رعزانه كانی مالیکه له ئه نده لوس بهرانبهر كتیبه كه ی غزالی (الاحیاء
علوم الدین) جیگه ی سه رنج و له سه ر وه ستانه. ئایا هوكاری دژایه تیکردنی
غزالی و كتیبه كانی په یوه سته به وه ی ئه و كتیبه و نووسه ره كه ی هه لگری
بیروباوه ری سو فیه گه رییه؟ یان هوكاره كه ی په یوه سته به وه ی كه غزالی
سه ربه ره وتی ئه شعهری بووه و مالیکه مهزه به بییه كانی دژ و
ناكوكبوون له گه ل ئه م ره وته كه لامیه ه؟ ئه وه ی ده شیت له راستیه وه
نزیكیت هوكاری سه ره كیه دژایه تیه شه رعزان و فقهیه كانی مالیکه
ده گه ریته وه بو ئه و هه لویسته ی غزالی ده رباره ی فقهیهان كه
تومه تباریان ده كات به وه ی روویان له دنیا و مالی دنیا کردووه، بو
به ده سه تیه تانی ئه م مه به سته شیان بوون به پیایو ده رباری سولتان و
ئه میره كان. به به لگه ی ئه وه ی كه غزالی باسی رووداویك دینیه ته وه

سەبارەت بە پېشەوای مالیکییەکان (مالک بن انس م. ۱۷۹ک / ۷۹۵ز) دەلیت مالک دەلیت " ئەو خۆی دەستیگرتوو بە خوشییەکانی دونیاو، بەلام وازھینان و دەستبەرداربوون لەوانە خیرتر و چاکترە" (الغزالی، ۲۰۱۱، ج ۱، ۲۴۹-۲۵۰). پیدەچیت ئەمە ھۆکاربوویت کە توورەیی مالیکییەکان بەرانبەر غەزالی زیاتر بکات. بۆچوون و ئاراستەیی فەقیهان و دەولەتی مورابتین یەکانگیربوو بۆ دژایەتی و سووتاندنی کتییەکانی غەزالی، لەلایەک بەھۆی ئەو بۆچوون و ھەلوێستانی دەربارەیی فەقیھانی سەر بە دەسەلات، لەلایەکی تر دواي بالادەستبوونی ھزری سۆفیگەری ئەندەلوس، کە خۆیان لە بابەتەکانی سیاسەت ھەلدەقورتان و بوون بە مەترسی لەسەر دەسەلاتی مورابتین(الذھبی، ۱۹۸۵، ج ۱۹، ۴۲۲). تێروانینەکانی غەزالی قەبولنەکراو بوون لەلای مورابتین. یەكەمیان، ھەندیک لە تێروانینەکانی غەزالی خزمەتی بە ئاراستەیی سۆفیگەری ئەندەلوس دەکرد، بە تاییەت ئەو برگەییە کە غەزالی واجیبوونی سەپاندنی باج و خەراجی لەلایەن دەسەلاتەو پوچەلکردوو تەو (البختی، ۲۰۰۵، ۵۶)، لەلایەکی ترەو، بۆچوونەکانی غەزالی بە تاییەت لە کتییی (الاحیاء) بەھۆکاری کەمکردنەوھی ھەستی جیھاد و تیکۆشان دژی مەسحییەکان زانرا، بەوھی خەلکی بەرەو گۆشەگیری و دابران لە کۆمەلگە ھاندەدات، لەکاتیکیدا مەترسی گەرە ھەبوو لەسەر ئەندەلوس لەلایەن ھیزە مەسحییەکان (مصطفی، ۲۰۱۲، ۱۰۷).

ھەردوو رەوتی سوفی و فەقیهان لە ولاتی ئەندەلوس لە ناکۆکی و ململانێی قولدا بوون لەگەڵ یەکتەر. ریبەری مەزھەبی زاھیری (ابن حزم) زۆر بەتوندی رۆوبەرۆوی بۆچوونەکانی سۆفیگەری لە ولاتی ئەندەلوس بوو تەو، بە دیاریکراوی ئەو بیروباوەرەیی کە برۆای بەو ھەبوو لە رۆژی دوایدا جەستەکان زیندوو ناکرینەو (ابن حزم، ۱۹۹۶، ج ۵، ۶۶-۶۷). یەکتیک لە گەرەکانی سۆفیگەری (ابن براجان الاشبیلی م. ۵۳۶ک / ۱۱۴۱ز) خاوەنی کۆمەلێک بەرھەم و نووسینە (ابن الابار، ۱۹۹۵، ج ۳، ۲۱،

٤٦؛ صلاح الدين ابن شاکر، ١٩٧٤، ج ٢، ٣٢٣، له گه ل فیهانی مالیکی دژایه تی هه بووه و تاوانبارکراوه به بیروباوه پری گومرا و دور له ئیسلام (ابن خلکان، ١٩٩٠، ج ١، ١٦٩، ٢٣٦)، پاشان به هوی پیگه که یان لای سولتان فیهان و شهرعزانه کان لای ئه میری مورابتین شکاتیان لیکرد و تا مردنی زیندانیگرا (ابن خلدون، ١٩٥٧، ٨٥، ١١٠؛ تقی الدین الفاسی، ١٩٨٦، ج ٢، ١٨٠؛ الجدة، ٢٠٠٩، ١٠٩-١١٢)، پاشان کتیبه کانی کۆکرانه وه و خراوه ده ریاوه (الذهبی، ١٩٨٥، ج ٢٠، ١١٣).

فیهانی ئه نده لوس له چه ندين پرسدا پووبه پووی سو فیهی کان وه ستاونه ته وه، له دیارترین ئه و بابه تانه ش بریتیبوو له که راماتی ئه ولیا کان که سو فیهی کان بروایان پییبوو و بانگه شه یان بوی کردوو. بویه (ابو عمر الطلمنکی الاندلسی م. ٤٢٩ک / ١٠٣٨ز) وه لامی ئه و بانگه شه یه ی به شیک له سو فیهی کانی داوه ته وه، گوايه به بیئه وه ی په رستش بکن، هه موو شه ویک ده چنه به هه شته وه و له به ره مه که ی ده خو ن و خو ری دیته لایان و ته نانه ت بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد به بی په رده خدا ده بین (الذهبی، ١٩٨٥، ج ١٧، ٥٦٩). ئه مه سه رباری ئه وه ی (ابو بکر الطرطوشی م. ٥٢٠ک / ١١٢٦ز) به توندی وه لامیداونه ته وه و ئینکاری بوونی شتیکی له و جو ره ی کردوو، هه وره ها له شیوه ی ئه نجامدانی هه ندیک له په رستشه کان به تایبه ت له زیکر و یادی خدا به شیوه ی کومه ل و هه لپه رین، (الطرطوشی) سو فیهی کانی به کافر و زه ندیق ناساندوو (ابو العباس الونشیرینی، ١٩٨١، ج ١١، ١٦٣).

که سایه تییه کی دیار و بهرچاوی ئه م ناوچه یه به ناوی (ابن مسرة الجبلی القرطبی م. ٣١٩ک / ٩١٣ز) گوايه بیروبو چوونی مو عته زیله و باتینی هه بووه و بانگه شه ی کردوو بو ته ئویلی ده که کان، ره تکرده وه ی شه فاعه ت (ابن الفرضی، ١٩٨٨، ج ٢، ٤١؛ ابن العربی، ١٩٨٦، ٤٩-٥٠). بیروبو چوونه کانی ئه م پیاوه کاریگه ری قوولی له سه ر بزاقی سو فیهی گه ری

له رۆژھەلاتی ئەندەلوس ھەبوو (ابن عربی، ۱۹۹۱، ج ۱، ۲۲۶)، بە تاییەت لەسەر ھزر و بیرکردنەوێکانی (ابو العباس بن العریف الاندلسی م. ۵۳۳ک / ۱۱۳۸ز) لە گەوەرەکانی بزاقی سۆفیگەری لە ولاتی ئەندەلوس (بالیئا، ۱۹۵۵، ۱۳۱-۱۳۲). بۆیە فەقیهان و شەرەزانەکانی ئەندەلوس لەناویاندا (عبدالله بن محمد الاموی النحوی م. ۴۰۰ک / ۱۰۰۹ز) ھەموو کتیبەکانی وەلامی توندی (ابن مسرە)ی داووتەوێ (ابن بشکوال، ۱۹۵۵، ۲۴۳-۲۴۴). بە پێی قسە یەکیک لە نووسەرانی سۆفیگەری بیت فەقیھانی مالیکی لەسەر ووی ھەموویان قازی شاری مەریە بە ناوی (محمد ابن سود) رقی زۆری لە رییازی سۆفیگەری و بە تاییەت (ابن العریف م. ۵۲۶ک / ۱۱۳۱ز) بوو، بەھۆی ئەوەی لە گفتوگۆ و دیبەیتەکانی سەرکەوتوو نەبوو بەرانبەر (ابن العریف)، بۆیە سولتانی لەدژ ھانداو، کاتیکی بەدوایدا نێردرا و بیتاوانیی ئاشکرا بوو، (ابن اسود) زۆر تورەبوو، لەبەرئەوە لە سالی (۵۳۶ک / ۱۱۴۱ز) لە رێگە ی پیدانی ژەھرەوێ ئەو سۆفیھە لەناو برد (ابن الابار، ۲۰۰۶، ۲۶؛ الصمعی، ۱۹۹۶، ۲۰۰). سەرچاوەکان باس لەوە دەکەن خەڵک بە مردنەکە ی دلخۆشبوون و ئاھەنگیانگێراوێ (ابن بشکوال، ۱۹۵۵، ۸۳؛ ابن بشکوال، ۱۹۵۵، ۸۳؛ ابن خلکان، ۱۹۹۰، ج ۱، ۱۶۹).

ئەوێ جیی سەرنجە سروشتی سۆفیگەری ناوچەکانی بەغدا وابەستەبوون بوو بە زوھد و کۆمەڵیک پیرس و بابەتی لیکدانەوێ ناوھکی بۆ دەقە ئاینییەکان، بە پیچەوانە ی سۆفیھەکانی ئەندەلوس خۆیان بەدوورگرتووێ لەچالاکییە سیاسییەکان. ھەورەھا زۆرینە ی سۆفیھەکانی ئەم ناوچە یە لە پووی فیکھییەوێ شافعی مەزھەب بوون. کەچی سۆفیگەری لە ئەندەلوس لە قوناعی زوھد و گۆشەگیرییەوێ تیکەلبووێ لەگەڵ بنەما فەلسەفیھەکان، بۆیە ئەم شیوہ سۆفیگەرییە بە سۆفیگەرییە فەلسەفی دەناسریت. ئەوانە لە زۆریک لە بنەما شەرعیھەکان دوورکەوتووئەتەوێ، بۆیە مەملانیی فەقیهان و شەرەزانەکانی ئەندەلوس لەگەڵ ئەم شیوہ

سۆفیکه‌رییه زۆر توند و قوول بووه. دواى ئه‌وه‌ى له ولاتى ئه‌نده‌لوس سۆفیکه‌رى بوو به ئایدۆلۆژیایه‌كى ریکخراو و خاوه‌نى شوینی تایبته و ریکخستنى تایبته به‌خۆى دروستکرد، ئیدی لیره‌وه هه‌ولێ ئه‌وه‌یان داوه که به‌شداریی مملانی سیاسیه‌کان بکه‌ن. ویلايه‌ت له تیروانىنى سۆفیکه‌رى ئه‌نده‌لوس ئه‌و پیگه‌یه‌یه که شوینی ئیمامه‌ت ده‌گرێته‌وه، هه‌لبه‌ت ئه‌م پرسه له‌ژێر کاریگه‌رى تیروانىنه سیاسیه‌کانى شیعه‌وه گه‌لله‌بووه (بنسباع، ۱۹۹۹، ۹۷-۱۰۳). له‌ژێر کاریگه‌رى ئه‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا به‌شیک له که‌سایه‌تییه دیاره‌کانى سۆفیکه‌رى ئه‌نده‌لوس ده‌ستیانکردوه به راپه‌رین و شو‌رش دژ به ده‌سه‌لاتى سیاسى له سه‌رده‌مى مورابتن، به ئامانجى ده‌ستگرتن به‌سه‌ر سیاسه‌ت و ده‌وله‌ت. له دیارترین نمونه (ابن قیسى الاندلسى م. ۵۶۶هـ) توانی له جولانه‌وه‌که‌یدا سه‌رکه‌وتن به‌ده‌سته‌به‌تنت و ده‌سه‌لاتیکى سۆفیکه‌رى له رۆژئاواى ولاتى ئه‌نده‌لوس له شارى (میرتله - شاریکى پرتوگالی ئیستا) دابمه‌زیننت (ابن‌الابار، ۱۹۸۶، ج ۲، ۹۷-۹۸؛ بنسباع، ۱۹۹۹، ۱۱۷-۱۱۸).

سێیه‌م: مملانى نیوان مه‌زه‌به‌کانى سوننه له‌نیوخۆدا

سه‌ربارى ئه‌وه‌ى مه‌زه‌به و ره‌وته سوننیه‌کان له‌گه‌ل ره‌وت و مه‌زه‌به‌کانى ده‌ره‌وه‌ى خۆیان له ناکۆکى و مملانى‌دابوون، له‌نیوخۆشیان له‌سه‌ر چه‌ندین پرسگه‌لى بنچینه‌یى (الاصول) و فیه‌ه‌ی (فروع) پووبه‌رووی یه‌که‌ه‌ستاونه‌ته‌وه، به جو‌ریک هه‌ندیجار مملانى و ناکۆکییه‌کانیان گه‌یشته‌وه‌ته ئاستیک که یه‌کتر کافر بکه‌ن. یه‌کیک له پالنه‌ر و هۆکاره‌کانى ئه‌و ئاسته له مملانى ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کارگه‌رى شه‌رعزان و فه‌قیه‌انى مه‌زه‌به‌کان بۆ رېبه‌ر و گه‌وره‌ى مه‌زه‌به‌کانیان. ئه‌م تیروانىنه له‌لایه‌ن مه‌زه‌به‌کانه‌وه گشتی‌نراوه، که هه‌ر که‌سیک هه‌مان تیروانىن و لیكدانه‌وه‌ى مه‌زه‌به‌یى ئه‌وان قه‌بول نه‌کات، ئه‌وا ده‌چیته ده‌ره‌وه‌ى چوارچێوه‌ى موسلمانان و کافر ده‌بیته. بۆ نمونه (قاضى

عیاض م. ۵۴۴ک / ۱۱۴۹ز) یه کیکه له شه‌رعزانه‌کانی مالیکی، ده‌لایت: "ئه‌مرو پینج مه‌زه‌ب هه‌یه، مالیکی، حه‌نه‌فی، شافعی، حه‌نبه‌لی، داودی [الظاهیری]، پیویسته له‌سه‌ر فی‌رخوازان بو ئه‌وه‌ی راستیه‌کان بزانیته شوین مه‌زه‌بی یه‌که‌م بکه‌ون (قاضی عیاض، ۱۹۸۳، ج ۱، ۶۷). ئه‌مه سه‌رباری ئه‌وه‌ی شافعییه‌کانیش زیاده‌پۆیی زوریان کردوه له باسکردنی ئیمای شافعی، بو نموونه (الامام الحرمین الجوینی م. ۴۷۸ک / ۱۰۸۵ز) له کتیبی (صنف الرساله) جه‌خت له‌وه‌ده‌کاته‌وه که پیویسته له‌سه‌ر ته‌واوی دروستکراوه‌کان شوینی شافعی بکه‌ون (السبکی، ۱۴۱۳هـ ج ۱، ۳۴۵). هه‌روه‌ها (قاضی القضاة علی بن محمد الدامغانی الحنفی م. ۵۱۳ک / ۱۱۱۹ز) فه‌رمانیکی ده‌رکرد که جگه‌له کارکردن به مه‌زه‌بی ئه‌بو‌حه‌نیفه‌ریگه به هیچ مه‌زه‌بیکی تر نه‌دات، به بیانووی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی موجته‌هید نه‌ماوه تا بتوانی حوکم و یاساکان هه‌لینجی و کاری پیکریت، ئه‌مه‌ش بووه هوی تووره‌کردنی شه‌رعزانه‌کانی دیکه له‌سه‌رووی هه‌موویان (ابو الوفاء بن عقیل الحنبلی البغدادی م. ۵۱۳ک / ۱۱۹۱ز) و به‌ره‌لستی ئه‌و بریاره‌ی کرد و رایگه‌یاند ئه‌م قسه‌یه به‌تاله و دووره له واقیعه‌وه (ابن الجوزی، ۱۹۹۲)، ج ۱۷، ۱۷۷). له راستیدا ئه‌م بیرکردنه‌وه‌یه سه‌رچاوه‌ی پاشه‌کشیی موسلمانان بووه له‌بواری قسه‌کردن له‌سه‌ر بابته و پرسه هه‌نوکه‌بیه‌کان، سه‌رنجام به زیان به‌سه‌ر شارستانیته‌تی ئیسلامیدا شکاوه‌ته‌وه.

به‌هۆکاری جیاوازی تیگه‌یشتیان له چه‌ندین پرسی ئاینی، مه‌زه‌به‌کانی سوننه که‌وتوونه‌ته مملانیی سه‌خت و قوول. یه‌کیک له‌و بابته‌انه‌ی که بوو به‌هۆکاری مملانییه‌کی دوور و دریز له نیوان حه‌نبه‌لییه‌کان و ئه‌شعه‌رییه‌کان (شافعییه‌کان)، بریتیوو له بابته و پرسی ناو و سیفاته‌کانی خودا. بۆیه شه‌رعزانی حه‌نبه‌لییه‌کان (القاضی ابو یعلی الفراء الحنبلی البغدادی م. ۴۵۸ک / ۱۰۶۵ز) کتیبیکی نووسی به ناوی (ابطال التاویلات لاخبار الصفات) وه‌کو وه‌لامیک بو تیروانینی

ئەشعەرىيەكان كە لەلایەن (ابی بكر بن فورک م. ۴۰۶ك / ۱۰۱۵ز) نووسرايوو (ابن عساكر، ۱۴۰۴هـ / ۳۱۰). ئەمەش بوو ھۆی توورەبوونی ئەشعەرىيەكان لە بەغداد و حەنبەلیيەكانیان تۆمەتبارکرد بە بەرجەستەکردن و لیکچواندنی خودا لە دروستکراوھەكان (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۷، ۱۷۷)، تەنانت گەيشتە ئەو ئاستەي كە بە جوولەكانیان بچوینن لە تەفسیرکردنی سیفاتەکانی خودا (السجزی، ۲۰۰۲، ۲۸۱). لە بەرانبەر دا حەنبەلیيەكان ئەشعەرىيەكانیان تۆمەتباردەکرد بەوھي كە تەفسیری سیفاتەكان لە زەنادیقەكان دەچن (السجزی، ۲۰۰۲، ۱۸۰؛ المقديسی، ۱۴۰۹هـ / ۳۵، ۵۱)، بۆیە لە سالەکانی (۴۲۹ك / ۱۰۳۷ز)، (۴۳۲ك / ۱۰۳۲ز)، (۴۴۵ك / ۱۰۳۵ز) و (۴۶۹ك / ۱۰۷۶ز) ئاژاوه و كوشتار كەوتە نیوانیان، ھەتا خەلیفەي عەباسیيەكان (القائم بامر اللہ ۴۲۲-۴۶۷ك / ۱۰۳۱-۱۰۷۲ز) ھەردوولای ئاشتکردنەوھ، بەھۆي پشتگیری سیاسیشەوھ بۆچوون و تێروانینەکانی (ابو یعلیٰ الحنبلی) سەرخران بەسەر ئەشعەرىيەکاندا (ابن ابی یعلیٰ، د.س، ج ۲، ۲۱۱-۲۱۲؛ سبط ابن الجوزی، ۲۰۱۳، ج ۱۹، ۳۲۶-۳۲۹).

بابەتیکی تر كە مەملانی نیوان ئەم دوو مەزھەبەي گەیانده بەیەكداانی خویناوی بریتیبوو لە پرسەکانی فیقیھي (الفروع). لە سالی (۴۴۷ك / ۱۰۵۵ز) كە ھاوكاتە لەگەڵ دەسپێکی حوكمی سەلجوقیيەكان بەسەر خیلافەتي عەباسیيەوھ، فیتنە و ئاژاوهیەکی گەورە لە ئەنجامی ناکۆکی فیقیھي لە نیوان حەنبەلی و ئەشعەرىيەكان سەریھەلدا. كاتیک ھەریەك لە (ابو یعلیٰ بن الفراء و ابن التمیمي م. ۵۲۵ك / ۱۱۳۱ز) لە شەرعزانانی حەنبەلی و كۆمەلێك لە لایەنگرانی مەزھەبەكە لە چوون بۆ مزگەوتی شافعیيەكان، ئەم دوو شەرعزانە بۆ نوێژەكان پێشكەوتن، لەكاتی دەستپێکی نوێژ ناكۆکی و ئاژاوه دروستبوو لەسەر نەخویندنی (بسم اللہ) لە سەرھەتای سوپەتي (فاتیحة)، ھەروھا نەخویندنی نزای (القنوت) لە نوێژی بەیانی، ئەمەش بوو ھۆكاری ھەلگیرساندنی جەنگ و

كوشتار له نيوانيان، به جوړيک شافعييه کان له ترسی حنه بلیه کان نه ده ویران بچن بو نوږی به کومل و هینی (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۷، ۶۶؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۸۸؛ ابو الفیداء، د.س، ج ۲، ۱۷۴).

لایه نیکی تری مملانی نیو خو بییه کانی سوننه له نیوانی حنه فییه کان و شافعییه کاندای بوو. سه رچاوه کان نه وه ده خه نه روو که مه زه بی سولتانه کانی سه لجووقی حنه فی بوو (ابن عساکر، ۱۴۰۴، ۱۰۸؛ ادوارد، ۱۹۵۳، ۲۱۱؛ امین، ۱۹۶۵، ۲۲۱). بویه ده مارگیری زوریان بو مه زه به که یان هه بوو، به پیی سروشتی ژیانیان که هوژیکی به ده وی و دوور له شارستانیته بوون، جگه له مه زه بی خو یان هیچ شتیکی تریان قه بول نه بوو (بدوی، ۱۹۸۸، ۱۰۹). له سه رده می توغرو ل به گی سه لجووقی ناکوکی نیوان حنه فییه کان و شافعییه نه شعهرییه کان توخبوویه وه، نه مهش به هو ی نه وه ی که وه زیره که ی (عبدالملک الکندری م. ۱۹۵۶ ک / ۱۰۶۴ ز) گوایه یه کیکیبوه له و که سانه ی ده مارگیری قولی به رانبر شافعی هه بوو (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۱۹۰). دوا ی نه وه ی چالاکییه کانی شیعی نیسماعیلی زیادبوون، به فرمانی توغرو ل به گ وه زیر فرمانیکرد له هه موو ناوچه کان له میمبه ره کانه وه نه فرته له شیعه بکریت، نه مهش ده رفته ی داو ه ته کینده ری تا له و ریگه یه وه رق و کینه ی به رانبر شافعییه کان پرژینیت، بویه له پال نه فرته کردن له شیعه، به فرمانی کینده ری نه فرته له نه شعهری نیمامی شافعییه نه شعهرییه کان کراوه، نه مهش بووه هو ی توور ه بوونی شافعییه کان (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۲۳۳).

سه باره ت به هوکاری نه م هه لویسته ی وه زیری سه لجووقیه کان (ابن الجوزی) ده لیت (کاتیک کتیبی مقالات الاشعری پیشانی توغرو ل به گ دراوه، گوتوویه تی نه مه که ی مه زه به، بویه فه رانیداوه له گه ل رافیزه کان نه فرته له نه شعهریش بکریت (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۵، ۳۴۰). نه گه ر نه م گیرانه وه ی (ابن جوزی) دروستبیت و له سه ر نه م بنچینه یه ده شیت

هۆکاری پشت ئەو نەفرەتکردنەى شافعیەکان بگەریتەوه بو تیروانینی ئەشعەری بو قورئان و سیفاتەکانی خودا. بەپێی گیرانەوهى یەکیکی دیکە لە شەرەزانەکانی حەنەفى بێت، توغروڵ بەگ دواى بېینی کتیبەکەى ئەشعەرى، گوتوویتى ئەشعەرییەکان لە موعتەزىلە داھینەرتن، چونکە موعتەزىلە دانەنن کە قورئان کتیبیکە، بەلام دروستکراوى خودایە، بەلام ئەشعەرییەکان پەتە ئەمەش دەکەنەوه (ابن تغری بردى، د.س، ج ٥، ٥٤). لە بەرانبەر ئەو هیژش و پەلاماردانانەى بۆسەر مەزھەبەکەیان، (الامام الحرمین ابى القاسم القشیری م.٤٦٥ک / ١٠٧٢ز)، هەستا بە نووسینی کتیبیک بە ناوینشانى (شکایة اهل السنة نالهم من المحنة). وهکو کاردانەوهیەک بەرانبەر ئەو سوکایەتیانەى بە ئەشعەرى کراوه (ابن عساکر، ١٤٠٤، ١٠٨).

سەبارەت بە هۆکاری ئەو کردارەى کیندەرى (بارتۆلد م.١٩٣٠ز) دەیکەریتەوه بو بەکارهینانى زانستى کەلام لەلایەن ئەشعەرییەکان لە وهلامدانەوهى دژەکانیان، بە تاییبەت رافیزەکان، ئەمەش قەبولکراونەبوو لای سەلجوقییەکان، چونکە زانستى کەلام کلتورى یۆنانیە بئەپەرستەکان بوو (بارتۆلد، ١٩٩٦، ١٢٧). لەبەر دوو هۆکار ئەم قەسەى بارتۆلد پیناچیت لە راستییەوه نزیک بێت. یەکەم سەلجوقییەکان لە فروعدا خۆیان مەزھەبیان حەنەفى بوو (ابن عساکر، ١٤٠٤، ١٠٨؛ ادوارد، ١٩٥٣، ٢١١)، بەلام بیروباوەرى پەوتى (ابو منصور ماتورید م. ٣٣٣ک / ٩٣٤ز) هەبوو (جولدتسەر، ٢٠١٣، ١١١)، کە بەهەمان شیوهى ئەشعەرییەکان ریبازى عەقلى و کەلامى بەکاردين لەکاتى گفتوگو و بەرگریکردن لە بۆچوونەکانیان (ابو منصور الماتوریدی، ٢٠٠٥، ج ١، ٨٢-٩٢؛ ابن خلدون، ٢٠٠١، ٥٠١). دووهم ئەو سەردەمە تەنها دژایەتیی ئەشعەرییەکان نەکراوه کە بەپێى قەسەى بارتۆلد لەبەر بەکارهینانى ریبازى عەقلى بووه، بەلکو دژایەتیی زورى حەنبەلییەکان کراوه، لەکاتیکدا ئەوان بەهەموو شیوهیەک ناکۆکن لەگەڵ بەکارهینانى ریبازى عەقلى و

کهلامی (ابو الفتوح بدوی، ۱۹۸۸، ۱۱۱). له راستیدا هۆکاره که په یوه سستیو به دهمارگیری مه زهه ی و ناکوکیان له سهر پرسگه لیکي بیروباوهری.

گوشه گیرکردن و سوکایه تیکردن به لایه نگرانی شافعی مه زهه بییه کان به رده و امبوو تا ئه و کاته ی ئه له ب ئه رسه لان (۴۵۵-۴۶۵ ک/ ۱۰۶۴-۱۰۷۲ ز) هاته سه رحوکم، هه رچه نده خوی هه نه فییه کی توندبوو (بارتولد، ۱۹۹۶، ۱۲۷)، به لام یه کیک له شافعی ئه شعهرییه کانی کرد به وه زیری خوی به ناوی (نظام الملک ۴۵۵-۴۸۵ ک/ ۱۰۶۳-۱۰۹۲ ز)، ئه مه ش بوو به هوی کۆتاییه تیان به و فشار و هیرشانه ی به رانه بر شافعییه کان ده کرا، بویه به رانه بر موخته زیله و هه نه بییه کان وه ستانه وه و که وتنه ملاملانی قوول (جولدسهر، ۲۰۱۳، ۱۲۱)، به هوی پشتگیری ده سه لاتی ساسییه وه ده رفته تیان بۆ ره خسا که له سه رتاسه ری ناوچه کانی عه باسی بره و به مه زه به که یان بدن و سه رده مه که ش به سه رده می زیړینی ئه شعهرییه کان داده نریت (ابن عساکر، ۱۴۰۴ هـ ۱۰۸ _ ۱۰۹).

له سالی (۵۴۴ ک/ ۱۱۴۹ ز) به دواوه سه رده می بالاده سستی هه نه بییه کان ده سته پیده کاته وه، به هوی پشتگیری ده سه لاتی عه باسییه کان به تاییه ت هه ردوو خه لیفه (المقتفی و المستنجد ۵۴۴-۵۶۰ ک/ ۱۱۴۹-۱۱۶۵ ز) توانییان چه ندین قوتابخانه ی هه نه لی له به غداد و ناوچه کانی تر دابمه زرینن. ئه م نزیکبونه وه ی هه نه بییه کان له ده سه لات به هوی وه زیریکی عه باسییه کانه وه بوو به ناوی (یحیی بن هبیره ۵۴۴-۵۶۰ ک/ ۱۱۴۹-۱۱۶۵ ز)، که خوی شه رعزانیکی مه زه به که بوو. به هاوکاری و پالپشتی ئه و وه زیره، شه رعزان و فه قیهانی هه نه لی دژی نه یاره کانیان که وتنه خو، له پرگه ی نووسین و کتیبه وه وه لامی دژه کانیان ده دایه وه، له یاره وه کتیبیکی نووسی به ناوی (اخلاف الائمة العلماء) (ابن هبیره الشیبانی، ۲۰۰۲، ج ۱، ۷). هه روه ها له سالی (۵۵۵ ک/ ۱۱۶۰ ز) (ابن هبیره) هه ستا به ده سته گیرکردنی (القاضی ابن المرخم) که یه کیکبوه له زانا و

که لامناسه‌کانی سه‌رده‌مه‌که‌ی، سه‌رجه‌م کتیبه‌کانی مال‌که‌ی له نیواندا کتیبی (الشیفا)ی ئیین سینا و (الرسائل اخوان الصفا) سووتیندران (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۸، ۱۴۰-۱۴۱؛ ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۹، ۱۹۳). ئەم وه‌زیره به جۆریک ده‌ستگیرۆیی هه‌نبه‌لییه‌کانی ده‌کرد دژی مه‌زه‌به‌کانی تر که ڕیگریکرد له (ابو الفضائل بن شقران م. ۵۶۱ک / ۱۱۶۵ز) کاتیک هه‌ولیدا بۆ بلاوکردنه‌وه و بره‌ودان به مه‌زه‌به‌ی ئەشعهری (ابن الجوزی، ۱۹۹۲، ج ۱۸، ۱۷۳).

ململانی نیوخۆیی سوننه له ولاتی ئەنده‌لوس جیاوازیبوو له ناوچه‌کانی به‌غداد، ململانیکان له نیوانی مالیکی و مه‌زه‌به‌ی زاهیری له‌لایه‌ک و مالیکی و شافعی ئەشعهری چرپوویه‌وه. ئاشکرایه له سه‌رده‌مانی زوو مه‌زه‌به‌ی مالیکی له ولاتی ئەنده‌لوس بالاده‌ستبوو (قاضی عیاض، ۱۹۸۳، ج ۳، ۱۱۴). بۆیه به پشتگیری ده‌سه‌لاتی سیاسی ڕووبه‌پرووی هه‌موو ئەو ڕه‌وت و مه‌زه‌بانه‌ بوویه‌وه که له ناوچه‌که سه‌ریانده‌ره‌یناوه (ابن حزم، ۱۹۸۷، ج ۲، ۲۲۹). به‌هۆکاری ئەوه‌ی که مه‌زه‌به‌ی زاهیری تیروانین و لیکدانه‌وه‌کانی له‌سه‌ر بنچینه‌ی ده‌ق و ڕه‌تکردنه‌وه‌ی هه‌موو جۆره‌ چاولیکه‌ری و ته‌قلید، ته‌ئویل، قیاس، بۆچوون و هه‌ر شتیک که کاربکاته سه‌ر دوورکه‌وتنه‌وه له سه‌روشتی مانای ده‌ره‌کی نه‌ک ناوه‌کیی ده‌ق به لادان و تاوان ده‌زانی، بۆیه له‌لایه‌ن مه‌زه‌به‌کانی دیکه‌وه که‌وته به‌ر ڕه‌خنه و به‌ داھینەر (البدع) ناوزه‌ندیانکرد (بروانه: ابن حزم، ۱۹۶۰، ص ۵۰-۱۲۰).

لایه‌نیکی تری ململانی بریتیبوو له ململانی نیوان مالیکی و ئەشعهرییه‌کان، دوا‌ی بلاو‌بوونه‌وه‌ی بیروباوه‌ری ئەشعهری له ولاتی ئەنده‌لوس به‌هۆی گه‌شتی زانستی چهند زانایه‌ک بۆ ڕۆژه‌هلات، کیشه و ناکوکی توند و قوول له نیوانی شه‌رعزانه‌کانی هه‌ردوو لایه‌ن سه‌ریانه‌ه‌لدا. مرابتین که پشتگیریکاری ته‌واوی مه‌زه‌به‌ی مالیکی بوون،

دەسەلاتى خۆيان بەکارهیتناوہ بۇ فشار و راوہدوونانى لایہنگرانى
 مەزھەبەکانى تر، لەسەر ئەو بنچینەيە کەوتنە پشکنینى بیروباوہرى
 خەلکى، ھەر کەسینک کە شوینکەوتەي مەزھەبەکانى تر بوايە
 راوہدوودەنرا، بە تايبەت لایہنگرانى ئەشعەرى و زاھیری (المراکشى،
 ۲۰۰۶، ۱۳۱). بۆيە لە سەردەمى سولتانى مورابتین (على بن يوسف بن
 تاشفیت ۵۰۰-۵۳۷ک / ۱۱۰۶-۱۱۴۳ز) قازى شارى قورتوبە (ابن حمدین
 م. ۵۰۸ک / ۱۱۱۴ز) فەتواي سوتاندنى کتیبەکانى غەزالییان دەرکرد، لە
 بەرانبەردا کۆمەلکە لە فەقیهان لە دیارترینیان (ابو الحسن البرجى م.
 ۵۰۹ک / ۱۱۱۵ز) فەقیھناسى شارى مەریە نارەزاییان بەرانبەر ئەو فەتوايە
 دەربرى و بە پاساوى سوتاندنى مالى موسلمانان تاوان و نارەوايە، بۆيە
 برپاریاندا بە دوورخستنهوہى لە ئەنجوومەنى شورا (ابن الابار، ۱۹۸۹،
 ۲۷۱-۲۷۲). سەردەمى مورابتین سەردەمى بالادەستى فەقیهان و
 شەرەزانەکانى مەزھەبى مالیکى بوو، ئەوان زۆر لە دەسەلاتەوہ
 نزیکبوون. (المراکشى م. ۶۴۷ک / ۱۲۴۹ز) دەلێت "ھیچ کەسینک بە ئەندازەي
 زانایانى فروع [فقہى مالیکى] لە ئەمیری موسلمانان [ئەمیری مورابتین]
 نزیک نەبوو، تەنھا کارى بە کتیبەکانى مەزھەبى مالیکى کردوو، بە
 جۆرىک سەیرکردنى کتیبەکەي خودا و فەرمودەي پیغەمبەر دروودى
 خواي لیبیت لەبیرچوو، رەچاوى هیچ کەسینک بەناوبانگیان نەکردوو،
 ھەر کەسینک زانستى کەلامى خویندبیت، تەکفیریان کردوو (المراکشى،
 ۲۰۰۶، ۱۳۱). مورابتین وەکو دەسەلاتینى مالیکى مامەلەیان لەگەل
 دەقەکان کردوو بەبى گەرانبەوہ بۇ پاشخانى ھزرى و بێرکردنەوہي زۆر،
 بۆيە دژایەتیی زانستى کەلامیان کردوو (الذھبى، ۲۰۰۳، ج ۱۱، ۶۷۲).
 ھەر وەکو (ابن حزم) پروای وایە ئەمەش ھۆکاربوو کە ولاتى ئەندەلوس
 دووربیت لە جیاوازیی ھەزھەبىي زۆر وەکو ناوچەکانى رۆژھەلات (ابن
 حزم، ۱۹۸۷، ج ۲، ۱۸۶).

کاتیک سەردەمی موحدین ھاتەپێشەوہ بەھۆی تاییەتمەندییەکانی بیروباوەرپی دامەزێنەرەکیان (ابن تومرت م. ۵۲۴ک / ۱۱۲۹)، کە بابەتی تەئویلی دەقەکانی سەبارەت بە سیفاتەکانی خودا لە ئەشعەرییەکانەوہ وەرگرت (ابن العربی، ۱۹۸۶، ۴۲-۴۳). ھەندئ لە سەرچاوەکان باس لەوہ دەکەن کە خەلیفەیی موحدین لەسەر بیروباوەرپی ئەشعەری بوو بە تاییەت لە تەئویلکردنی دەقەکان (ابن صاحب الصلاة، ۱۹۸۷، ۱۶۰-۱۶۱). گەورەترین تۆمەت لەلایەن (ابن تومرت) ئاراستەیی مورابتین کرا، ئەوہبوو کە ئەوان خودا لە مەخلوقدا بەرجەستە دەکەن، بۆیە جیھادی لەدژی ئەو بیروباوەرپەراگەیان، بەمەش فەقیھان و زانیانی مالیکی کەوتنە بەرھێرش و پەلاماری موحدین (ابن تومرت، ۲۰۰۷، ۲۴۴؛ البیذق، ۱۹۷۱، ۹۰-۹۱). بە پێچەوانەیی سەردەمی مورابتین کە گرنگی دەدرا بە زانستی فروع، لە سەردەمی موحدین (علم الاصول) گەشەیکرد، بەدیاریکراوی تەئویکردنی سیفاتەکانی خودا (ابن تومرت، ۲۰۰۷، ۲۷۱-۲۷۲؛ کنون، ۱۹۶۰، ج ۱، ۱۲۱). ئەگەر مورابتین بە سووتاندنی کتیبەکانی ئوسول بەناوبانگن، ئەوا موحدین ھەلمەتی سووتاندنی کتیبەکانی فروعی مالیکیان دەستپیکرد (الناصری، ۱۹۹۷، ج ۲، ۱۲۵).

ئەگەر دۆخی ناکوکیی نیوخۆیی مەزھەبی سوننە لە نیوان بەغداد و ئەندەلوس سەرنجبدەین، ھەست بەوہ دەکەین کە بەھۆی ئەوہی ناوچەکانی بەغداد کانگای سەرھەلدانی مەزھەب و پەوتە جۆراوجۆرەکان بوو، بۆیە ناکوکی و ململانی مەزھەبیش توندتر و تۆختر بوو. زۆرجار ناکوکییە مەزھەبییەکان لە ھەردوو ناوچە بە بەرژەوہندییە ساسییەکانەوہ گریدراوون. دەسەلات و لایەنە ساسییەکان لەپێناو بەرژەوہندیی خۆیان ھەولیانداوہ لە قوناغیک لە قوناغەکان بەپێی ھینانەکایەیی ئامانجی سیاسی، پالپشتیی مەزھەبیکی دیاریکراو بکات، ھەرۆھکو چۆن سەلجوقییەکان پالپشتیی تەواوی ئەشعەرییان کرد، بەھۆی زۆربوونی مەترسیی موعتەزلیە و شیعەیی باتینی (ابن عساكر، ۱۴۰۴ھ _ ۱۰۸ _ ۱۰۹؛ جولدتسهر،

۲۰۱۳، ۱۲۱). له کاتیکدا خویان دهمارگیری زوریان بۆ مهزههبی ماتوریدی حهنهفی ههبوو (بدوی، ۱۹۸۸، ۱۰۹)، بهلام له بهر مهترسی له سهر دهسهلاتی سیاسی و بهرژه وهندییهکانیان ئامادهبوون بین به هاوپهیمانی ئه و پهوتهی که پیشووتر زورترین دژایهتییانکرد (ابن الاثیر، ۲۰۱۳، ج ۸، ۲۳۳). بهههمان شیوه کاتیک موحدین وهکو دهسهلاتیکی تازه له بهرانهر مورابتین راستبوویهوه، ههولیدا له ریگهی مملانی مهزههبییهوه دهسهلاتی مورابتین کوتایییییییت. له بهر ئهوهی که فهقیهانی مالیکی هاوپهیمان و راگری دهسهلاتی مورابتین بوون (المراکشی، ۲۰۰۶، ۱۳۱). ئاسان نهبوو پشتگیری دهسهلاتی موحدین بکهن و دانبنین به شهعهتی بوونیان. بۆیه خهلیفهی موحدین (ابن تومرت) له یهک کاتدا پهناهی بۆ دوو مهزههه ب بردوووه، که ناکۆک و ناتهبابوون له گهه مالیکی. یهکه میان، بهکارهیتان و سوودبنین له مهزههبی زاهیری و دووه میان سوودبنین له بیروباوهری ئهشعهری و پشتگیریکردنی بۆ دژایهتیکردنی مالیکی مهزههه بهیهکان و کوتاییهیتان به دهسهلاتهکهیان (النجار، ۱۹۸۳، ۳۵۶-۳۶۳).

ئەنجام

ناكۆكى و ململانئى نيوخۆى موسلمانان له قۇناغى سەرەتادا پەيوەستبوو بە كيشەى سياسىيەو، كە ناودەبریت بە پرسى خيلافەت يان ئىمامەت. پاشان بەتئىپەربوونى كات ئەو پرسە رەهەندى ئاينى وەرگرت و دابەشبوون بەسەر چەندىن رەوت و مەزەهەبى جياواز.

ناكۆبى نيوان سوننە لەگەل رەوت و مەزەهەبەكانى وەكو موعتەزىلە و شىعە لە بەغداد توندتربوو بە بەراوورد لەگەل ئەندەلوس، ئەمەش دەگەرئىتەو بەئەو بەغدا ناوەندى لەدايكبوونى ئەم جياوازيە مەزەهەبى و رەوتە هزرىيانە بوو، شىعە و موعتەزىلە بە لاوازى لە ناوچەكانى ئەندەلوس دەرکەوتوون، بۆيە ململانئىكانىش كالتەر بوونە.

بەريەككەوتنى نيوان سۆفى و سوننە لە هەردوو ناوچەى لىكۆلئىنەو بەكە قولبوو. تەنها جياوازيەكە لەو بەدا چرپوو بەتەو كە لە ناوچەكانى ئەندەلوس سۆفىگەرى لە قۇناغى گۆشەگىرى دۇنيا و خووگرتن بە پەرسەتەكانەو پەريو بەتەو بۆ بەشدارى چالاكى سياسى و خواست بۆ دەستگرتن بەسەر دەسەلات، لەژىر ئەم ئامانجانەش چەند شۆرشىكى سۆفىگەرى دەرکەوتوون، بە تايبەت لە سەردەمى مورابتن و موحدىن.

ناكۆكى خۆبەخۆى سوننە لە ناوچەكانى بەغدا زياتر لە نيوان حەنەفى و شافعى، شافعى و حەنەبلى چرپوو بەتەو، كەچى لە ئەندەلوس لە نيوان مالىكى و زاهىرى كورت هەلاتوو، بە لاوازىش لە نيوان مالىكى و شافعى ئەشعەرى.

لە هەر دوو ناوچەكەدا بەغداد و ئەندەلوس دەسەلاتى سياسى هەولیداو ناكۆكىە ئاينىەكان لە بەرژەو بەندى خۆى وەرچەرخىنئىت، بۆيە

به پیی هاتنه دیی ئەو ئامانجانە پشتگیری لایەنیکیان کردووە دژی لایەنیکێ تر.

لیستی سەرچاوەکان

یەكەم: سەرچاوە پەسەنەکان

- ابن ابی یعلی الفراء (ت. ۵۲۶هـ / ۱۱۳۱ز):
- طبقات الحنابلة، نح: محمد حامد الفقی، دار المعرفة، (بیروت، د.س).
- ابن الابار، محمد بن عبدالله بن ابی بکر البلسی (ت. ۶۵۸هـ / ۱۲۵۹م):
- المعجم فی اصحاب القاضی الامام ابی علی الصدقی رضی الله عنه، دار صادر، (بیروت، ۱۸۸۵).
- الحلة السیراء، تح: حسین مؤنس، ط ۲، دار المعارف، (القاهرة، ۱۹۸۶).
- التکملة لکتاب الصلوة، تح: عبدالسلام الهراس، (دار الفكر للطباعة، بیروت، ۱۹۹۵).
- تحفة القادم، تح: احسان عباس، دار الغرب الاسلامی، (بیروت، ۲۰۰۶).
- ابن الاثیر، عزالدین بن علی (۶۳۰هـ / ۱۲۳۳م):
- الكامل فی التاریخ، تح: عمر عبدالسلام تدمری، دار الکتب العربی، (بیروت، ۱۹۹۷م).

- ابن الجوزى جمال ابو الفرج عبدالرحان بن علي بن محمد (ت.٥٩٧هـ/):
- المنتظم في تاريخ الامم والملوك، تح: محمد عبدالقادر عطا و مصطفى عبدالقادر، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٩٩٢).
- تلبيس ابليس، دار الفكر للطباعة والنشر، (بيروت، ٢٠٠١).
- ابن الحزم الاندلسى (ت.٤٥٦هـ/ ١٠٦٣م):
- ملخص ابطال القياس والرأى والاستحسان والتقليد والتعليل، تح: سعيد الافغانى، مطبعة جامعة دمشق، (سوريا، ١٩٦٠).
- جهرة انساب العرب، تح: عبدالسلام محمود هارون، ط٦٠، دار المعارف، (القاهرة، ١٩٨٤).
- رسائل، تح: احسان عباس، ط٢، مؤسسة العربية للدراسات والنشر، (بيروت، ١٩٨٧).
- الفصل فى الملل والاهواء والنحل، تح: محمد ابراهيم نصر و عبدالرحمان عميرة، ط٢، دار الجيل، (بيروت، ١٩٩٦).
- الاحكام فى اصول الاحكام، تح: احمد محمود شاكر، ط٢، دار الافاق الجديد، (بيروت، ٢٠٠٨).
- ابن العربي، محمد بن عبدالله ابوبكر العربي المعافري (ت. ٥٤٣ك/ ١١٤٨م):
- قانون التاويل، تح: محمد السليمانى، مؤسسة علوم القران، (سوريا، ١٩٨٦)، ص٤٩-٥٠.

- العواصم من القواصم فى تحقيق مواقف الصحابة بعد وفاة النبى صلى الله عليه وسلم، تح: محب الدين خطيب، وزارة الشؤون الاسلامية والاقواف والدعوة والارشاد المملكة العربية السعودية، (السعودية، ١٤١٩هـ).
- ابن الفرضي، عبدالله بن محمد بن يوسف (ت. ٤٠٣هـ / ١٠١٢م):.
- تاريخ علماء الاندلس، تح: ابراهيم الايبارى، دار الكتب المصرى، (القاهرة، ١٩٨٩).تنت
- ابن بشكوال، القاسم خلف الانصارى (ت. ٥٧٨هـ / ١١٨٣م):.
- الصلة فى تاريخ الائمة الاندلس، تح: السيد عزت العطار الحسينى، ط ٢، مكتبة الخانجى، (القاهرة، ١٩٥٥).
- ابن تغرى بردى، ابو المحاسن يوسف (ت. ٨٧٤هـ / ١١٤٧٠م):.
- النجوم الظاهرة فى ملوك مصر والقاهرة، دار الكتب، (مصر، د.س).
- ابن تومرت (ت. ٥٢٥هـ / ١١٢٩م):.
- اعز ما يطلب، تح: عمار طالبى، سحب للطباعة الشعبية للجيش، (الجزائر، ٢٠٠٧).
- ابن تيمية، احمد بن عبدالحميد بن عبدالسلام (م. ٧٢٨هـ / ١٣٢٨م):.
- منهاج السنة النبوية فى نقص كلام الشيعة و القدرية، تح: محمد رشاد سالم، جامعة الامام محمد بن سعود الاسلامية، (رياض، ١٩٨٦).
- ابن جعفر العسقلانى (ت. ٨٥٢هـ / ١٤٤٨م):.

- لسان الميزان، تح: دائرة المعروف النضامية- هند، مؤسسة الاعلى للمطبوعات، (بيروت، ١٩٨٦).
- ابن خلدون، عبدالرحمان بن محمد (ت. ٨٠٨هـ / ١٤٠٦م):
- المقدمة، تح: احمد الزعبي، دار ارقم، (بيروت، ٢٠٠١).
- شفاء السائل لتهديب المسائل، تح: محمد بن تاديت الطنجي، (استانبول، ١٩٥٧).
- ابن شاکر، صلاح الدين محمد بن شاکر بن احمد بن احمد بن عبدالرحمان با شاکر (ت. ٧٦٤هـ / ١٣٦٢م):
- فوات الوفيات، تح: احسان عباس، دار صادر، (بيروت، ١٩٧٤).
- ابن صاحب الصلاة (ت. ٥٩٤هـ / ١١٩٨م):
- المن بالامامة تاريخ بلاد المغرب والاندلس فى عهد الموحدين، تح: عبدالهادى التازى، ط٣، دار الغرب الاسلامى، (بيروت، ١٩٨٧).
- ابن عذارى (ت. ٦٩٥هـ / ١٢٩٥م):
- البيان المغرب فى اخبار الاندلس والمغرب، تح: ج.س كولان و ليفى بروفنسال، ط٢، دار الثقافة (بيروت، ١٩٨٣).
- ابن عربى، محى الدين محمد بن على (ت. ٦٣٨هـ / ١٢٤٠م):
- الفتوحات المكية، تح: احمد شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٩٩٩)، ج١، ص٢٢٦.
- فصوص الحكم، تح: ابو العلاء عفيفى، انشارات الزهراء، (ايران، ١٩٨٧).

- ابن عساکر، ابو القاسم علی بن الحسن الدمشقی (ت. ۵۷۱هـ / ۱۱۷۶ز):
- تبیین کذب المفتری فیما نسب الی الامام ابی الحسن الاشعری، دار الکتب العربی، ط ۳، (بیروت، ۱۴۰۴هـ).
- ابن قتیبہ، عبدالله بن موسلم الدینوری (ت. ۲۷۶هـ / ۸۸۹م):
- تاویل مختلف الحدیث، تح: محمد زہری النجار، دار الجیل، (بیروت، ۱۹۷۲).
- ابن قدامة، عبدالله بن محمد بن احمد (ت. ۶۲۰هـ / ۱۲۲۳م):
- حکایة المناظرة في القرآن مع بعض اهل البدع، تح: عبدالله يوسف الجديع، مكتبة الرشيد، (الرياض، ۱۴۰۹هـ).
- ابن هبيرة الشيباني، ابي مظفر بن يحيى بن محمد (ت. ۵۶۰هـ / ۱۱۶۵م)، اختلاف الائمة العلماء، تح: السيد يوسف احمد، دار الکتب العلمیة، (بیروت، ۲۰۰۲).
- ابو العباس الونشیرینی، احمد بن یحیی، (ت. ۹۱۴هـ / ۱۵۰۹م):
- المعیار المعرب والجامع المغرب عن فتاوی اهل افريقية والاندرلس والمغرب، تح: محمد حجی والآخرین، دار الغرب الاسلامی، (المغرب، ۱۹۸۱).
- ابو الفیداء، اسماعیل بن علی بن محمود (ت. ۷۳۲هـ / ۱۳۳۱م):
- المختصر فی اخبار البشر، مطبعة الحینیة، (المصر، د.س).
- ابو القاسم القشیری (م. ۴۶۵ک / ۱۰۷۲ز):

- الرسالة القشيرية، تح: خليل منصور، دار الكتب العلمية، (بيروت، ٢٠٠١).
- ابو المظفر الاسفرايني: طاهر بن محمد (٤٧١هـ / ١٠٧٨م):
- التبصير فى الدين والتميز الفرقة الناجية عن الفرقة الهالكين، تح: كمال يوسف الحوت، العالم الكتب، (لبنان، ١٩٨٣).
- ابو نصر السجزي، عبدالله بن سعيد بن حاتم (ت. ٤٤٤هـ / ١٠٥٢م):
- رسالة السجزي الى اهل زبيد في الرد على من انكر الحروف والصوت، تح: محمد با كريم با عبدالله، عمادة البحث العلمي بالجامعة الاسلامية، (المدينة المنورة، ٢٠٠٢).
- ابى بكر البيهقي (ت. ٥٥٩هـ / ١١٦٤م):
- اخبار المهدي بن تومرت، دار المنصور، (الرباط، ١٩٧١).
- الاشعري، الحسن بن الحسين بن على اسماعيل (ت. ٣٢٤هـ / ٩٣٥م):
- مقالات الاسلاميين ختلاف المصليين، تح: محى الدين عبدالحميد، مكتبة العصرية للطباعة والنشر، (بيروت، ١٩٩٠).
- الباقلانى، ابو طاهر احمد بن الحسن الكرجي (ت. ٤٨٩هـ / ١٠٩٦م):
- ف، تح: عبدالعزيز بن محمد ال عبداللطيف، مجلة جامعة ام القرى لعلوم الرعية واللغة العربية وادابها، ج١٨، عدد ٣٩، (المكة، ١٤٢٧هـ).
- البغدادى، عبدالقاهر بن طاهر (ت. ٤٢٩هـ / ١٠٣٧م):

- الفرق بين الفرق، تح: محمد محى الدين عبدالحميد، دار الطلائع، (القاهرة، ٢٠٠٩).
- البيرونى، ابو ریحان محمد بن احمد (ت. ٤٤٠هـ / ١٠٤٨م):
- الجماهر فى معرفة الجواهر، تح: يوسف الهادى، شركة لنشر العلمى والثقافى، (طهران، ١٩٩٥).
- تقى الدين الفاسى (ت. ٨٣٢هـ / ١٤٢٩م):
- العقيدة الثمن فى تاريخ البلد الامين، تح: محمد حامد الفيقى، مؤسسة الرسالة، ط٢، (بيروت، ١٩٨٦).
- الحميدى، محمد بن فتوح بن عبدالله الازدى (ت. ٤٨٨هـ / ١٠٩٥م):
- جذوة المقتبس فى تاريخ علماء الاندلس، تح: بشار عواد معروف و محمد بشار عواد، دار الغرب الاسلامى، (تونس، ٢٠٠٨).
- الحميرى، ابو عبدالله محمد بن عبدالله (م. ٩٠٠هـ / ١٤٩٤م):
- الروض المعطار فى الاقطار، تح: احسان عباس، دار السراج، (بيروت، ١٩٨٠).
- الذهبى، شمس الدين ابو عبدالله (ت. ٧٤٨هـ / ١٣٤٧م):
- تاريخ الاسلام، ووفيات المشاهير والاعلام، تح: بشار عواد معروف، دار الغرب الاسلامى، (بيروت، ٢٠٠٣).
- سير اعلام النبلاء، تح: الشيخ شعيب الارناؤوط واخرون، ط٣، مؤسسة الرسالة، (القاهرة، ١٩٨٥).

- الزكلى، خيرالدين بن محمد المشقى (ت. ١٣٩٦هـ / ١٩٧٦م):
- الاعلام، ط ١٥، دار العلم للملايين، (بيروت، ٢٠٠٢).
- سبط ابن الجوزى، شمس الدين يوسف (ت. ٦٥٤هـ / ١٢٥٦م):
- مراة الزمان فى تواريخ الاعيان، تح: محمد الحسن و كامل محمد الخروط، دار الرسالة العلمية، (بيروت، ٢٠١٣)
- السبكى، تاج اليد بن عبدالوهاب (ت. ٧٧١هـ / ١٣٦٩م):
- طبقات الشافعية الكبرى، محمود محمد الصناجى و عبدالفتاح محمد الحلو، ط ٢، هجرة للطباعة والنشر والتوزيع، (دم، ١٤١٣هـ).
- السجزى، ابو نصر عبدالله بن سعيد بن حاتم (ت. ٤٤٤هـ / ١٠٥٢م):
- رسالة السجزى الى اهل زبيد فى الرد على من انكر الحرف الصوت، تح: محمد با كريم با عبدالله، ط ٢، عمادة البحث العلمى بالجامعة الاسلامية، (المدينة المنورة، ٢٠٠٢).
- الشريف المرتضى، على بن الحسين الموسوى (ت. ٤٣٦هـ / ١٠٤٤م):
- الشافى فى الامامة، تح: عبدالزهراء الحسينى الخطيب، ط ٢، مؤسسة الصادق للطباعة والنشر، (طهران، ٢٠٠٦).
- الشهرستانى، محمد عبدالكريم (م. ٥٤٨هـ / ١١٥٣م):
- الملل والنحل، تح: سعيد الغامدى، منشورات الجمل، (بيروت، ٢٠١٣).
- الصومعى، احمد التادلى (ت ١٠١٢هـ / ١٦٠٤م)

- كتاب المعزى فى مناقب الشيخ يعزى، تح: على الجادى، مطبعة المعارف الجديدة، (الرباط، ١٩٩٦)، ص ٢٠٠.
- الطوسى، ابى نصر بن على السراج (م. ٣٧٨هـ / ٩٨٨م)
- اللع، تح: عبدالحليم محمود و طه عبدالباقي سرور، دار الكتب الحديثة، (مصر، ١٩٦٠).
- عفيفى، ابو العلاء:
- التصوف الثورة الروحية فى الاسلام، دار الشعب، (بيروت، د.س).
- الغزالى، ابو حامد محمد (ت. ٥٠٥هـ / ١١١١م):
- احياء علوم الدين، دار منهاج، (السعودية، ٢٠١١).
- تهافت الفلاسفة، تح: سليمان دنيا، ط٢، دار المعارف، (القاهرة، ١٩٦٦).
- فضائح الباطنية، تح: عبدالرحمان بدوى، مؤسسة الكتب الثقافية، (القاهرة، ١٩٦٤).
- القاضى عبدالجبار واخرون (٤١٥هـ / ١٠٢٥م):
- فضل الاعتزال وطبقات المعتزلة، تح: فؤاد سيد، دار الفارابى، (بيروت، ٢٠١٧).
- القاضى عياض، عياض بن موسى بن عياض السبتي (ت. ٥٤٤هـ / ١١٤٩م):
- ترتيب المدارك وتقريب المسالك المعرفة اعلام المذهب مالك، تح: سعيد احمد اعراب، ط٢، مطبعة فضالة، (المغرب، ١٩٨٣).

- الكلينى، محمد بن يعقوب (ت. ٣٢٩هـ / ٩٤٠م):
- اصول الكافى، منشورات الفجر، (بيروت، ٢٠٠٧).
- اللمع، تح: عبدالحليم محمود و طه عبدالباقي سرور، دار الكتب الحديثة، (مصر، ١٩٦٠).
- الماتريدى، ابو منصور محمد بن محمد بن محمود (ت. ٣٣٣هـ / ٩٣٤م):
- تفسير الماتريدى، تح: مجدى باسلوم، دار الكتب العلمية، (بيروت، ٢٠٠٥).
- المحاسبى، ابى عبدالله حارث بن اسد (ت. ٢٤٣هـ / ٨٥٧م):
- الوصاية، تح: عبدالقادر احمد عطا، دار الكتب العلمية، (بيروت، ١٩٨٦).
- المراكشى، محمد عبدالواحد بن على (ت. ٦٤٧هـ / ١٢٥٠م):
- المعجب فى تلخيص اخبار المغرب من لدن فتح الاندلس الى اخر عصر الموحدين، تح: صلاح الدين الهوارى، مكتبة العصرية، (بيروت، ٢٠٠٦).
- الناصرى، امحد بن محمد (ت. ١٢٥٠هـ / ١٨٣٥م)
- الاستقصا لخبار دول المغرب الاقصى، تح: جعفر الناصرى و محمد الناصرى، دار الكتاب، (المغرب، ١٩٩٧).
- النبختى، الحسن بن موسى (ق. ٣هـ / ٩م):
- فرق الشيعة، منشورات الرضا، (بيروت، ٢٠١٢).
- الهجيرى، ابو الحسن بن على بن عثمان، (ت. ٤٦٥هـ / ١٠٧٢م):

- كشف المحجوب، تر: السعادة عبدالهادى قنديل، مجالس الاعلى للثقافة، (القاهرة، ٢٠٠٧).

- ياقوت الحموى، شهاب الدين ابو عبدالله (ت. ٦٢٦هـ / ١٢٢٩م):

- معجم البلدان، بيروت، ١٩٩٥).

دووهم: ژيڊهه رهاكان

- ابو الفتوح بدوى، عبدالمجيد:

- التاريخ السياسى والفكرى للمذهب السنى فى المشرق الاسلامى من القرن الخامس الهجرى حتى سقوط بغداد، ط٢، دار الوفاء، (القاهرة، ١٩٨٨).

- ادوارد، براون:

- تاريخ الادب فى ايران من السعدى الى الفردوسى، تر: ابراهيم امين الشواربى، مطبعة بسبان عصر، (د.م، ١٩٥٤).

- باتولد:

- تاريخ الترك فى اسيا الوسطى، تر: احمد السعيد سليمان، هيئة المصرية العامة للكتاب، (القاهرة، ١٩٩٦).

- بالنيثا، جثالث:

- تاريخ الفكر الاندلسى، تر: حسن مؤنس، مكتبة الثقافة الدينية، (القاهرة، ١٩٥٥)، ص ١٣١-١٣٢.

- بدوى، عبدالرحمان:

- تاريخ التصوف الاسلامى من البداية حتى نهاية القرن الثانى، الناشر وكالة المطبوعات، (الكويت، ١٩٧٥).
- بدوي، عبدالمجيد ابو الفتح:
- التاريخ السياسي والفكري للمذهب السني في المشرق الاسلامي في القرن الخامس الهجري حتى سقوط بغداد، دار الوفاء، ط ٢، (القاهرة، ١٩٨٨).
- بسنباع، مصطفى
- السلطة بين التسنن والتشيع والتصوف بين عصرى المرابطين والموحدين، منشورات الجمعية المغربية للدراسات الاندلسية، (تطوان، ١٩٩٩).
- بوتشيش، ابراهيم القادري:
- المغرب والاندرلس فى عصر المرابطين، دار الطليعة للطباعة والنشر، (بيروت، ١٩٩٣).
- البختى، جمال علال:
- الحضور الصوفى فى الاندرلس والمغرب، مكتبة الثقافة الدينية، (القاهرة، ٢٠٠٥).
- التهامى، ابراهيم:
- جهود علماء المغرب فى الدفاع عن عقيدة اهل السنة، مؤسسة الرسالة ناشرون، (دمشق، ٢٠٠٥).

- الجدة، على اسماعيل:
- الظاهر والباطن دراسة الفلسفة الصراع بين الصوفية والفقهاء امكانية اللقاء، دمط، (القاهرة، ٢٠٠٩).
- جدو، فاطيمة الزهراء:
- السلطة والمتصوفة فى الاندلس عهدين المورابطين والموحدين، رسالة الماجستير غير منشورة، كلية علوم الانسانية، جامعة القسطنطينية، الجزائر، ٢٠٠٨، ص ٥٤-٨٦).
- الجدى، عمر
- مباحث فى المذهب المالكي، دار الهلال العربية، (الرباط، ١٩٩٣).
- جولدسيهر، ايجناس:
- العقيدة والشريعة فى الاسلام، تز: محمد يوسف موسى وآخرون، المركز القومى للترجمة، (القاهرة، ٢٠١٣).
- حافظ، فصل سيد طه:
- الصراع بين الحنفية والشافعية فى نيسابور فى القرنين الخامس والسادس الهجريين قراءة فى الدوافع ومصاهر الحضور، مجلة علمية محكمة، العدد (٧٢)، (ميصر، ٢٠٢٢).
- حلمى، محمد مصطفى:
- الحياة الروحية فى الاسلام، دار الكتب، (بيروت، ٢٠١١).
- سالم، السيد عبدالعزيز:

- تاريخ مدينة المرية الاسلامية، مؤسسة شباب الجامعة، اسكندرية، (١٩٨٤).
- السامرائي، خليل ابراهيم وآخرون:
- تاريخ العرب وحضارتهم في الاندلس، دار الكتب الجديد، (بيروت، ٢٠٠٠).
- عبدالله كنون:
- النبوغ المغربي في الادب العربي، ط٢، د.ط، (طنجة، ١٩٦٠).
- عنان، محمد عبدالله:
- دولة الاسلام في الاندلس عصر الاول - قسم الاول من فتح الى بداية عهد الناصر، ط٤، مكتبة الخانجي، (القاهرة، ١٩٩٧).
- فتاح، عرفان عبدالحميد:
- نشأة الفلسفة الصوفية وتطورها، دار الجيل، (بيروت، ١٩٩٣).
- مدكور، ابراهيم:
- في فلسفة الاسلامية منهج وتطبيق، ط٣، دار المعارف، (مصر، ١٩٧٦).
- مصطفى، مغزاوي:
- التحولات المذهبية في المغرب الاسلامي والاندلس خلال العصر الموحدى، اطروحة دكتوراه في تاريخ الوسيط، المدرسة العليا للاساتذة، (بوزريعة، ٢٠١٢).

- المقوشى، على بن صالح:
- موقف الامام ابن الجوزى من الصوفية من كتابه تلبيس ابليس، رسالة الماجستير غير منشورة، كلية الدعوة واصول الدين، قسم العقيدة، جامعة ام القرى، (مكة المكرمة، ١٤١٤هـ)، ص ٢٢١-٣٠٠.
- الغامدى، خالد بن ناصر السعيد حسن العبدى
- الصراع العقائدى فى الاندلس بين المسلمين والنصارى، مكتبة الكوثر، (السعودية، ١٤٢٩هـ).
- النجار، عبدالله المجيد:
- المهدي ابن تومرت، دار الغرب الاسلامى، (القاهرة، ١٩٨٣).

ملخص

يتناول هذا البحث التنافس والتصارع الديني والمذهبي الذي وقع بين المسلمين خلال القرنين الخامس والسادس الهجريين في كل من بغداد والاندلس ويستعرض العوامل التي كانت وراء المواجهة بينهم والنتائج التي تمخضت عنها، و بمعنى اخر وعلى وجه ادق يهدف البحث الى القاء الضوء على الصراع القائم بيني التيارات الفكرية الثلاثة: العقلانية، النقلانية والعرفانية.

فقد كان التيار النقلاني على خلاف مع التيار العقلاني في كثير من المسائل التي تخص أصول الدين او فروعه من جهة، ووقف في وجه التيار العرفاني، من جهة أخرى ولاشك ان تلك الخلافات والمواجهات تركت اثارا خطيرة على مسار حياة المسلمين وحضارتهم، فمن الناحية الاجتماعية أدت الى صدمات دموية بين اتباع المذاهب المختلفة وخاصة بين السنة والشيعة وبين اهل السنة انفسهم.

ومما يجدر الإشارة اليه ان كل مذهب اتخذ وسائل وسبل مختلفة للنيل من الاخر واضعافه او محوه ان امكن، ومنها على سبيل المثال تكفير الاخر و احراق الكتب التي تروج للفكر و مذهبه. ومن الناحية الفكرية فان تلك الصراعات والمواجهات تركت اثارها على شقين: الاول: التأثير الايجابي الذي يتمثل في تأليف العشرات بل المئات من الكتب الفكرية التي تروج لما يذهب اليه كل مذهب وفي ذلك اغناء للحركة الفكرية. اما الثاني: فهو التأثير السلبي على حضارة المسلمين حيث انشغالهم بأنفسهم وبالأمر الجانبية بدلا عن الاهتمام بالأولويات الحضارية ومقومات بناء الدولة و اساس الحضارة مما ترتب عليها الضعف والانحسار الحضاري بالتدريج ثم الانهيار الذي مناص منه.

Abstract

This research deals with the religious and sectarian competition and conflict that took place between Muslims during the fifth and sixth centuries AH in Baghdad and Andalusia, and reviews the factors behind the confrontation between them and the results that resulted from them. In other words, and more precisely, the research aims to shed light on the existing conflict between intellectual currents. The three: rationalism, metaphysics, and gnosticism.

The transitionalist current was at odds with the rationalist current in many issues pertaining to the origins of religion or its branches on the one hand, and stood in the face of the mystical current on the other hand. Bloody clashes between followers of different sects, especially between Sunnis and Shiites, and between Sunnis themselves.

It is worth noting that each sect took different means and methods to undermine the other and weaken or erase it if possible, including, for example, the infidelity of the other and the burning of books that promote thought and its sect. From an intellectual point of view, these conflicts and confrontations left their effects on two parts: The first: the positive impact, which is represented in the authoring of dozens or even hundreds of intellectual books that promote what each doctrine goes to, and in that enriches the intellectual movement. As for the second: it is the negative impact on the civilization of Muslims, as they are preoccupied with themselves and with side matters instead of caring about civilized priorities, the elements of building the state and the foundations of civilization, which resulted in weakness and civilizational decline gradually, then the inevitable collapse.

